

ÎN PAG. 2:

- Cursurile și seminariile așteptate
- Cronica literară

PAG. 3:

- DIALOG ARTA — PUBLIC

ÎN PAG. 4:

- Ofensiva noului între impulsuri și limite
- Neo-romantica timonierului

ÎN PAG. 5:

- Cine ești dumneata, domnule, care-mi propui să mă otrăvesc?
- Casa visurilor noastre?

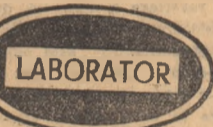
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Știința tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6019 | 6 PAGINI — 30 BANI | JOI 26 SEPTEMBRIE 1968

Fiecare profesie își are farmecul ei. Nu totdeauna ne alțgem profesiona noastră cunoștințele „poezia”, și nu totdeauna imaginea pe care ne-o facem despre profesia noastră este în acord cu realitatea. Cercetările psihologice referitoare la această alegere au arătat necesitatea de a nu o lăsa la voia întâmplării și a subiectivității neinformate. Pretutindeni se preconizează și se pun în practică măsuri de orientare profesională, se cîntă-

și în povestirile științifico-fantastice, elemente de orientare — nu totdeauna competente, adeseori însă hotărâtoare. Pentru că o informare obiectivă, pentru a fi eficace — în sensul pe care-l discutăm — nu trebuie să fie rece. Arta mobilizează entuziasmele tineresci. De exemplu, autorul acestor rânduri a fost influențat dintr-o lectură romanului „Martin Arrowsmith” al lui Sinclair Lewis, care l-a relevat măreția carierei de cercetător științific în domeniul medicinei; când s-a înscris pentru concursul de admitere la Facultatea de medicină, visa să devină bacteriolog, ca și eroul aceluia roman, un student, însă, în contact cu diferitele specialități medicale, și-a revizuit intențiile de câteva ori. A fost un timp anatomopatolog, întrind în

ORIZONTUL INTIM AL SPECIALITĂȚII

Conf. univ. dr. docent
VICTOR SĂHLEANU

resc aptitudinile și înclinațiile, se examinează nu numai un anumit nivel de cunoștințe, ci și structura fizică și mentală. Dar — după părerea noastră — se face încă prea puțin pentru a prezenta tineretului ce înseamnă realitatea o profesie sau alta; adesea, în locul unei informări obiective și multilaterale, găsim o descriere propagandistică limitată la laturile aducătoare de satisfacții sau de avantaje.

această specialitate mai mult printr-un concurs de împrejurări decât printr-o atitudine dinamică de interes științific; însă a descoperit pe parcurs poezia acestei specialități. Au trecut ani, și când, la maturitate, autorul a adus unele contribuții în biologia cantitativă, și-a adus aminte de alt personaj al aceluiași roman, care insistă asupra necesității introducerii matematicii în cercetarea medica-

(Continuare în pag. a II-a)

Ore de școală în cîmpie

Foto: O. PLECAN

DOI „SOCOTITORI” ȘI „CATALOGUL” ÎNTREGERII

Le-am descoperit de departe siluetele pe fondul închis al soarelui proaspăt răscolit, atins de ploaie. Din apropiere ne-a fost mai ușor să le urmărim activitatea. Pe îndesatele țărâlele coșurile se mișcă de-a lungul rândurilor, recoltind cartofii adunați de cei doi elevi care alcătuiesc tandemul. Aici, la mai puțin de 20 de kilometre de Fălticeni, ferma din Comirzani beneficiază în aceste zile de ajutorul elevilor din clasele a X-a și a XI-a de la liceele din Drăgășeni și Boroaia. Îi privim aplecați asupra cui-

U. NEAGU

(Continuare în pag. a V-a)

INSCRIȚIE PE O FRUNZĂ DE VIȚĂ

Toată noaptea s-au zădit în geom ciocirliile. Crengile au răsuflat urzate de singele verii amestec cu gutuile din ferestre. Cineca a dat drumul la sacul cu cîntiri. E iremediabil toamna. În podgoriile Vrancei sentimentul acesta are un plus de intensitate, capătă o dimensiune nouă prin neașezatul cîntec al strugurilor. Cînt în via, cînt în tescuri și crame, cînt pe crana unor țărâni largi de orgă ale buturilor. E un cîntec puternic îmbărbătător și înalt,

T. OANCEA
I. ANDREIȚĂ

(Continuare în pag. a V-a)

PATRIOTISMUL — conștiința de sine a unui popor

PENTRU CITITORII NOȘTRI

TINERI ȘI TINERE!

REÎNNOIȚI-VĂ ABONAMENTUL LA „ȘTIINȚA TINERETULUI”

In mod EXCEPȚIONAL, pentru luna octombrie, primirea abonamentelor la „Știința tineretului” s-a prelungit cu o zi.

— La safe, oficiile P.T.T.R. primesc abonamente și oștăzi, la 16 septembrie.
— La case, oficiile P.T.T.R. primesc abonamente la „Știința tineretului” și miercuri, 27 septembrie, iar în municipiul București pînă în ziua de 28 septembrie.

Pentru noi, consumatorii bunurilor materiale de toate felurile obiectele au sau nu au însemnătate. Stabilim uneori legături tainice cu un lucru care ne aparține, o minge, o bicicletă sau un automobil, și ferim, cu generozitate, un loc anume în universul nostru lăuntric conform unui limbaj personal, unui cod de relații sufletești pe care-l stabilim cu lumea materială. Și de ce să n-o spunem, ne amintim rareori de cei care, de drept și de fapt, au dat naștere unui obiect, cei care l-au gândit, l-au purtat în mîini, detaliu cu detaliu, cu mult înainte de a intra în posesia noastră. Când fiecare produs, fiecare lucru care alcătuiește viața noastră cotidiană, parcurge un îndelung și frământat drum al mîinilor, coliege, insesizabil, sudoarea unor palme, îngîndurarea unor frunți, atenția încordată a unor priviri și poate mișcările nostalgice a unei desparțiri.

Nu e un romantism desuet această refacere afectivă a drumului unui obiect de la producător spre cel care-l va folosi. La uzina de autocamioane din Brăsova, la serviciul recepție lucră un tânăr care mi-a măturșit odată, puțin stîngherit de nalivitatea preocupării lui.

cum boteza cu nume umane fiecare autocamion care iese pe poarta uzinei, imaginându-și o clipă, drumurile pe care le va înghiți mașina, destinul ei într-o parte sau alta a țării, pe un meridian sau altul al globului. Și cu un „băiețel” pînă îi ura în gînd mașinii: „să ai parte de mîini bune...”

proes tehnologic al nașterii unui dinam sau grup electrogen, dînd amănunte suplimentare peste tot ceea ce-mi spuneau tinerii cu care stăteam de vorbă. Dar vin să-mi urmăresc proiectele, a răspuns el mirat, melu. Vreau să văd cum schemele pe care le desenez iau

Să fi fost o candoare adolescentină?

PERSONALITATEA MINILOR

Zilele trecute, într-o vizită prin Uzina de mașini electrice din București m-a însoțit prin halele uzinei un tânăr tehnician proiectant, Cornel Lăcătușu. Observasem că îl cunoșteam aproape pe toți muncitorii, îmi explica cu îndemănare întregul

Ne place să ne închipuim că acei oameni ai necunoscuților, din țara noastră sau din alte țări, apreciază în perfecta funcționare a mașinii, talentul nostru, grija și chiar prietenia noastră pentru ei.

GALINA BĂDULESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

CURENTUL DE ÎNALTĂ TENSIUNE AL MUNCII

prenta, m-au lămurit Ion Bismac și Cristian Bădescu. O stăpînire cit mai perfectă a meseriei poate imprima o personalitate aparatului dar parca nu o de ajuns și atunci fiecare încercăm să dăm un aspect cit mai frumos muncii noastre, să ne bucurăm fiecare realizare imediată. Dacă am neglia un amănunt, pentru cel care vor folosi aceste aparate, ar fi un semn care ne-ar caracteriza.

Ne place să ne închipuim că acei oameni ai necunoscuților, din țara noastră sau din alte țări, apreciază în perfecta funcționare a mașinii, talentul nostru, grija și chiar prietenia noastră pentru ei.

GALINA BĂDULESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

caleidoscop

O să vă rog să-mi permițiți ca din cînd în cînd să vă eltez un vers frumos în acest colț de zădărnici. Nu ne-am promis unii altora, privim cum din cioburi și viață se alcătuiesc spectacole adevărate, unele triste, altele vesele. Nu vreau să mă erijez în critic literar și cu siguranță preferințele vor fi discutabile. Un amator de poezie vă cere voie să aibă prin lanurile muzelor. Va fi un drum plin de delicii cînd vom fi de acord și sper să nu fiu prins în flagrant delict de lipsă de gust.

Săptămîna aceasta am găsit într-o carte a lui Călinescu prezenta lui Sănt-Amant, un horajian, urind războiul, cum îl caracterizează criticul, cîntînd femeia și vinul. Sînt de circumspect, plin de tapaj, habic la lui are o notă de garnizoan. Evocator al vechilor castele în ruină, bîntuie de cucuvele, cu încăperi în care spinzura și-nucigași îndrăgostii iată-l cîntă de Călinescu cu remarcabile versuri ne cere-mi permit să le re-

produs antologind în intr-un spațiu restrîns ce se poate aduna dintr-o selecție admirabilă: J'esconte, a demy transporte / Le bruit des ailes du silence / Le dans l'obscurité... Cînd se revărsa Senna și pivnițele se

foe, fără luminare / În toții iernii, în sala cu surcele / Unde pisicile, rumeșing limba Gotilor / Ne luminează neînecat învîrînd pupilele... Parcă e mai frumos chiar decît Le chat: Viens, mon beau chat, sur mon coeur amoureux / Retiens

EUGEN BARBU

mută în pod poezii dorște înghețul total ca să poată patina ca în Olanda. Apar aluziile mitologice într-un limbaj crud. Plin de vin, blestemă Evreux că n-are circumspect. Versul este superb: „Blestemat oraș / Bîntu-te-ar războiul civil... Plou-ar pe acest miracol de slănină / Căruia uturea i-a fost suliman...”

„Pe vremea cînd Natura, cu vîngul al poeziei / Năstrea mereu ciudate făpturi și monștri noi / Mi-ar fi plăcut să-lătură de-o fată uriașă / Să stau ca-n preajma unei regine un cotol...” Mi-ar fi plăcut pe-ncet să-o văd schimbîndu-și trup în jocuri cumplite înforînd / Să bănușc din ceata ce-i turbură privirea / Văpăile ascunse ce-n suflet i sa-prind. În vîle să cîntreze magnificele-i forme / Să urce în cetăți enorme / Să vîră, cînd trudeala de soarele păgîn / ...Se-nînde pe o cîmpie cu minile la frunte / Să dorm domol la umbra vinjoșului / ...sin / Cum doarme-un sat în pace la poalele unui munte, (traducere de Al. Philippi).

În plastic, ne-am afa la aceeași scară în faimoasele peisaje antropomorfe ale maestrilor din Pays-Bas, unde natura desenează uriaș dar cer oameni dormind, prefigurîndu-l din variațiile de relief.

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a domnului Fodebo Keita, secretar de stat pentru economia rurală și artizanat din Republica Guineea

Miercuri după-amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit pe domnul Fodebo Keita, secretar de stat pentru economia rurală și artizanat din Republica Guineea, care face o vizită în țara noastră.

ministrului comerțului exterior.

Cu acest prilej au fost evocate relațiile trainice, de prietenie și colaborare, statornicite între cele două țări și popoare, exprimîndu-se dorința comună de a se dezvolta în continuare, în interes reciproc, al cauzei păcii și progresului social în lume.

Convorbirea a decurs într-o atmosferă cordială, prietenească.

A participat tovarășul Alexandru Albescu, adjunct al

TELEGRAMĂ

Tovarășului L. I. BREJNEV
Secretar General al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Tovarășului N. V. PODGORNII
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Tovarășului A. N. KOSIGHIN
Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

Dragi tovarăși,

Opinia publică din țara noastră, întregul popor român, au luat cunoștință cu deosebită satisfacție de noua și remarcabilă realizare a științei și tehnicii sovietice în cucerirea spațiului cosmic — zborul incunatut de succes al stației automate Zond-5 pe traseul Pământ-Lună-Pământ și întorcerea acesteia stației pe pământ cu a doua viteză cosmică într-o regiune stabilită dinainte.

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, vă adresăm cu acest prilej dvs., și prin dv., oamenilor de știință, inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor care au contribuit la obținerea acestei realizări, tuturor oamenilor sovietici, calde felicitări și urări de noi succese în cercetarea spațiului cosmic, dezvoltarea științei și tehnicii, în activitatea de construire a comunismului, spre binele popoarelor sovietice, al civilizației și progresului omenirii.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar General al Comitetului Central al Partidului Comunist Român,
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Turnurile Sighișoarei

În Constanța, excepțînd centrul orasului, după orice colț de stradă vezi un petec de mare.

Un element specific al orașului portuar care-mi sugerează o comparație acum, cînd încep să scriu, despre una dintre perlele cetății cu străluciri vechi și noi, Sighișoara. Din cetatea acestui vechi oraș transilvănean, străzile pornesc aproape radial și, de-a lungul oricăreia dintre ele ai privi, vezi un deal pastelat de toamnă în nuanțe puternice și calde, atît de multe încît doar un pictor le-ar putea surprinde pe toate. Există în jurul Sighișoarei un brîu de dealuri: cel al Gării, Dealul de Mîjloc, Dealul Stejarilor, Dealul Brădeș și, de ori unde ai veni, în orice parte ai pleca, aici te întîmpină polcromii semețe și molcome în care stejarii seculari inspiră măreție și respect. Și totuși, nu pădurile și dealurile sînt elementul specific al acestei cetăți, ci unul ridicat de mîna omului — turnurile ei.

Acum, cînd scriu, pe foaia albă, alături de rotundul literelor, mi se desenează, parcă, medievalul și, pe alocuri, bizarul univers al turnurilor. Unele drepte — cu înălțimi și geometrii obișnuite — altele contorsionate în structuri ovale, rombice sau octogonale cu etaje așezate parcă la întâmplare. Dar, indierent de unitatea lor arhitectonică, de materialele din care sînt construite, de patina care le-a cizelat în armonii cromatice aceste turnuri sînt frumoase. Pentru sîghisoreni ele reprezintă simbolul orașului în care trăiesc, puncte de confluență ale unor epoci.

Prima oară am văzut aceste turnuri pictate pe grafoane farfurii de faianță. Apoi pe un așez. Un afiș turistic care îndemna la drumetie prin Transilvania. O călătorie prin Sighișoara trebuie să debeatze, neapărat, cum spun localnicii,

VICTOR CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

LUMEA UNIVERSITARĂ PE COORDONATELE PERFECTIONĂRII

Sint printre cei care, nu peste mult timp, la sfârșitul anilor de studenție, vor parăsi anafiteatrele...

pentru noi numai atunci când prezintă pluralitatea de idei și ipoteze emise, reflectând totodată opiniile științifice personale ale titularului său...

seminarului trebuie să discutăm cu o deosebită atenție, întrucât această formă de activitate universitară are un rol esențial în stimularea gândirii și creației.

într-un lucru este clar: când într-un seminar un student cere să pregătească un referat, acesta este singurul care aprofundează tema respectivă.

CURSURILE ȘI SEMINARILE AȘTEPTATE

pacității, de a discerne, să ne obișnuim la o gândire creatoare și nu la o suprareacție inutilă a memoriei cu date și fapte...

discute liber și clar, cu toți studenții, tematica seminarului, iar acesta să nu mai fie o repetare a cursului.

feratului. Ar putea să mi se obiecteze o carență, anume, aceea de a lipsi pe student de posibilitatea de a învăța să întocmească un referat...

Laurențiu Gh. Ștefănescu, student, anul V, Facultatea de istorie-filozofie Iași

O ALTĂ FAȚĂ A SFIDĂRII

Dintotdeauna am crezut că un plan de muncă e o oglindă fidelă a muncii unei organizații, a unei întreprinderi, a unei instituții.

desfășoară căminul cultural. Și că să nu stricăm „tradiția” am cerut apoi și planurile de activitate, mai ales că vechiul director de cămin (cel care „afidă” tinerii) fusese schimbat din muncă.

AM CERCETAT SCRISOAREA DVS.

rezultă. Am primit mai deunăzi, o scrisoare din partea unui grup de tineri din comuna Hotarele, județul Ilfov.

în plan, problema e acum rezolvată: „În trimestrul III vor avea loc trei baluri în trei comune, în seara zilei de 24 august, care de fapt au și avut loc.”

Și aici se leagă trândăria firelor... (Biblioteca tehnică a Filaturii românești de burhac din Capitală) Foto: AGERPRES

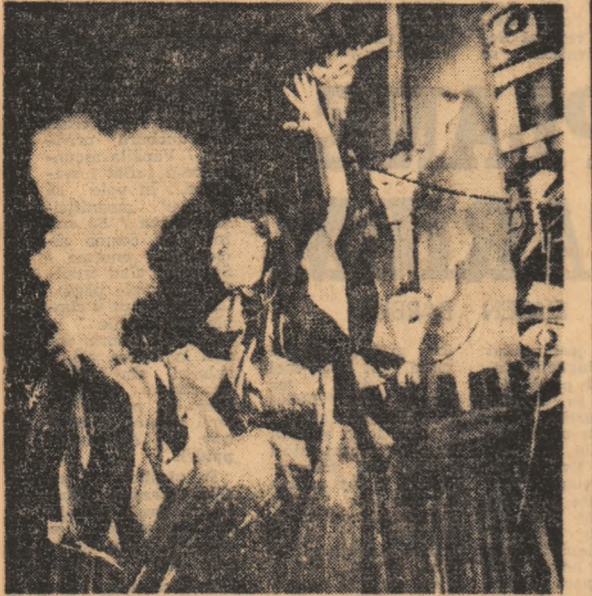
Orizontul intim

(Urmare din pag. 1)

la: influența lui Sinclair Lewis a fost, adăugând complex, persistentă și pe o linie mai profundă decât cea de care ține imitarii.

oamenii care refuză să se specializeze, deoarece preferă o viziune aleldesă asupra întregului domeniu, în timp ce alții rămân în contact de suprafață cu acest domeniu.

oamenii care refuză să se specializeze, deoarece preferă o viziune aleldesă asupra întregului domeniu, în timp ce alții rămân în contact de suprafață cu acest domeniu.

Margareta Tăulescu (Ulrica), într-un moment din repetițiile vităsești premiere a Operei Române din Cluj. „Bal născut” de Verdi. Foto: AGERPRES

Pină acum am vorbit indirect despre profesie, preocupare, specialitate. Unele deosebiri se cer, însă, conturate și chiar subliniate, iar în lumea specialiștilor trebuie, de asemenea, să operăm distincții.

o profesie sau o știință au un domeniu mai vast decât o specialitate sau o ramură a acelei profesii sau științe.

o profesie sau o știință au un domeniu mai vast decât o specialitate sau o ramură a acelei profesii sau științe.

Literară

Constanța Buzea: „NORII”

Constanța Buzea oferă poezii pline de talent deosebit și o mare discreție. Versul său, concentrat și mediativ, atestă un lirism de ploioze, de dezvoltare lăuntrică, deloc exterioră.

suprapune veghea celor ce nu au? („PE SOMN”). Starea intensă de „veghe”, de necontenită pînă provoacă o acuitate auditivă aparte.

(„CE FOȘNET DĂ FRICA DE MOARTE”). Punctul de confluență îl constituie toamna, anotimp paradoxal, care conferă morții înșelătoare „viață” anume.

Constanța Buzea oferă poezii pline de talent deosebit și o mare discreție. Versul său, concentrat și mediativ, atestă un lirism de ploioze, de dezvoltare lăuntrică, deloc exterioră.

Un remarcabil poem al debutului umar este „INTE-UN TRUP”: „Bem lucruri / Dormim în atingere ca moartea / Într-o vesele ce ni le dă / O, aliterare”.

Condiția artistică și o deflexie poezică în „ESENTA AȘTEPTĂRII”: „Sint ca un suflet prăruce-n adăos / Străin de viață, nealini în zona impondabilă, nealini de moarte / Redându-mi-se clipa de repaos / Te voi desăvîși în altă soartă”.

Laurențiu Gh. Ștefănescu, student, anul V, Facultatea de istorie-filozofie Iași

Nicolae Oancea: „ROATA”

În poezie, Nicolae Oancea se găsește în cel mai înalt grad exigență sau, poate, într-un orizont superior, el amănase anul de-a rândul confruntarea editorială cu publicul și colegii de generație.

În poezie, Nicolae Oancea se găsește în cel mai înalt grad exigență sau, poate, într-un orizont superior, el amănase anul de-a rândul confruntarea editorială cu publicul și colegii de generație.

În poezie, Nicolae Oancea se găsește în cel mai înalt grad exigență sau, poate, într-un orizont superior, el amănase anul de-a rândul confruntarea editorială cu publicul și colegii de generație.

TELEVIZIUNE

- PROGRAMUL I
10.00 - Consultați la fizică (clasa a VIII-a)
10.30 - Consultați la geografie
11.00 - Curs de limba germană (lecții de miercuri)
11.30 - Telematica economică
17.30 - Studiul pionierilor
18.00 - T. V. pentru specialiști: Cîciul „Medicină”
18.30 - Curs de limba rusă
19.00 - Tineretea noastră - emisiune de versuri
19.30 - Telematinalul de sară
20.00 - Film serial: Lagărul (IV)
20.30 - Emisiune de știință: Centenarul „Emil Racoviță”
21.25 - Muzică ușoară pe perlele lui Brenda Lee, Mina, Peter Weck, Billy Dan, Sammy Davis, Ana Pruncul, Vico Torriani, Yves Montand, Gilbert Becaud.
21.45 - Teleglob - emisiune de călătorii geografice din Brazilia.
22.00 - Ecran literar - revistă T. V.
22.30 - Mari interpreti: soprana Roberta Peters (S.U.A.).
23.45 - Teleglob - emisiune de călătorii geografice din Brazilia.

CINEMATOGRAFE

- PLANETA MAIMUTELOR rulează la Patria (orele 9; 11.30; 14; 16.30; 19; 21.15)
FRUMOASELE VACANTE rulează la Republica (orele 9.30; 11.45; 14; 16.30; 18.45; 21)
ROATA VIETII rulează la Sala Cinematocă (orele 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21)
MARYSIA ȘI NAPOLEON rulează la Luceafărul (orele 8.15; 10.30; 13; 15.45; 18.15; 20.45)
NEINTELESUL rulează la Flamura (orele 9; 11.30; 13.45; 16.30)
PRINTESA rulează la Central (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21)
TUDOR rulează la Lumina (orele 8.45; 10.45; 13; 15.45; 18.30)
O LUME NEBUNĂ, NEBUNA, NEBUNĂ rulează la Doina (orele 9 și 11 - program pentru copii) 11.30; 16; 19.30)
101 DE DALMATIENI rulează la Timpuiri Noi (orele 9-21 în continuare)

HATARI rulează la Mostilor (orele 15; 19)
EU, EU, EU ȘI CILIAȘII rulează la Popular (orele 15.30; 18; 20.30)
NEAMUL SOIMĂREȘTIOR rulează la Munca (orele 16; 19)
PRIN KURDISTANUL SĂLBATIC rulează la Flacăra (orele 15.30; 18; 20.30)
CAUT O NEVĂSTĂ rulează la Arta (orele 9.30; 11.15; 13; 14.45; 16.30; 18.30; 20.30)
K. O. rulează la Rahova (orele 15.30; 18; 20.30)
ULTIMA NOAPTE A COPILĂRIEI rulează la Progresul (orele 15.30; 18; 20.30)
JENIA, JENIȚICA ȘI CĂTUȘA rulează la Cringăși (orele 15.30; 18; 20.15)

Cultura — factor de emancipare socială

Este un adevăr axiomatic că publicul are o structură eterogenă, că diversele sale straturi reacționează în fața operelor de artă la fel de divers și adeseori imprevizibil, datorită unui „temperament estetic” dat („gustul” despre care nu se discută) fie și acest fapt conștientizat imens — datorită acelei facultăți de valorificare artistică condusă de criteriul permanente estetice, ca și extraestetice, condiționate structural de un grad individual de informare, chiar atunci când acestea nu sînt resimțite ca atare, când acestea rămîn invăluite, cum afirma undeva Tudor Vianu. Punctele de vedere se diversifică (și nu numai pentru nespecialiștii auzori, în calitate noi de expresie. Noul, insolit (și ne referim numai la valorile autentice) născut el însuși din reveniri și-nușoare, din negații, din elemente aparținând condițiilor, nu este acceptat și înțeles în toate semnificațiile și consecințele sale, încă de la început de către un cerc larg de receptori. Istoria culturii, a artei furnizează suficiente și elocvente exemple de opoziție temporară și de marșaj spiritual. Forța sa de penetrație se realizează în timp, concentric, eucerind din aproape în aproape straturi tot mai largi ale publicului pînă la stadiul bunului de cultură clasic. Auguste Rodin a exprimat cu un deosebit simț al adevărilor, nuanțat, dialectic acestor penetrații, iradiate inițial de nucleul resbirine. „Fără îndoială, oamenii capabili să creadă opere de artă foarte frumoase sînt rari; și de altfel, în muzee sau chiar în piețele publice ele nu sînt privite decât de un număr restrîns de spectatori. Dar sentimentele pe care le conțin se infiltrează totuși pînă la urmă în mase. Într-adevăr, inferiorii genurilor, alți artiști de mai mică anvergură reau și vulgarizează (în sensul popularizării, s.n.), conceptele marșajilor; scrierilor sînt influențate de obicei de așa cum aceștia sînt înruiți de literați; există un schimb continuu de idei între toate creșterile unei generații; gazetarii, romancierii populari, ilustratorii, desenatorii pun la îndemna multor adevărați artiști pe care niste inteligențe viguroase le-au deosebit. Ai zice un soi de spiritual ca o țesătură care se revărsa în cascade multiple pînă cînd formează marea strat înțepător care reprezintă mentalitatea unei epoci”. Fenomenul e firesc, impus de o anumită realitate și de o anumită experiență. Acceptarea lui ca atare mai ales cînd e vorba de o valoare nouă exclude alte comentarii.

Există însă și o altă față a raportului artă-public, aceea care evidențiază atitudinea unei mase mari de oameni față de opera clasică (în sensul aprecierii și fixării sale într-un peisaj spiritual) devenită deja un punct de referință statornic, pe deplin cristalizat. Există un public opac la diversele aspecte ale artei, neinformați (deși o dorință mai mult sau mai puțin latentă există în orice individ), care include adesea chiar oameni cu pregătire medie sau intelectuală (foarte capabili în ramurile lor de activitate profesională, dar insuficient evoluți sub aspectul gustului și informării în artă). Interesant de citat aici, numai ca enunț bineînțeles, cazul unei persoane foarte docte în domeniul literaturii, cu lecturile „la zi”, cu un simț al nuanțelor în aprecierile critice înțeleptine, care își măturase siner că de la C. Giurgescu începea nu mai înțelege mare lucru”. Această categorie de public nu exclude diferențe de vîrstă deoarece sînt și tineri (și-n această ipostază faptul căpătîi o gravitate aparte) priviți în procesul lor de instruire de jalonările necesare unei solide educații estetice. Cele mai diverse explicatii se pot găsi unui asemenea fenomen, nu însă și justificări.

Cultura unui popor nu se definește prin suma aritmetică (inevitabil restrînsă) a unor emițători de valori spirituale și prin receptori acestora, căroră le sînt destinate de fapt, pe care îl transformă și îl îmbogățește și care la rîndul lor asigură acestor valori perenitatea. Raportul care se stabilește între ei, reflectă omogenitatea și vitalitatea unei culturi, aportul acesteia la dezvoltarea societății. O artă fără punți de comunicare cu oamenii (sau prea subredă și superficială) e o experiență în vitro. E o planșă exotica, de seră, condamnată usucării, pieriri în lipsa unei comunicății osonice cu mediul înconjurător. Compozitorul Adrian Leverkühn din Doctor Faustus, credea că arta trebuie să se elibereze „de solitudinea sa față de o elită instruită care se cheamă publicul” căci această elită în curînd nu va mai exista, ea începe de pe acum să nu mai existe, și atunci arta va fi complet singură; singură pînă la moarte, dacă nu va găsi calea spre popor, sau pentru a vorbi în termeni mai puțin romantici spre oameni”.

Dincolo de aceste grave implicații mai există și un alt aspect adiacent, dar, nu mai puțin important prin aceasta. Anume faptul de a apropia publicul prin cultură, prin artă, de o anumită pulsație contemporană, de o anumită înțelegere a faptului istoric, filozofic, social, politic care se intervine implicat. Cînd se prezintă un tablou, o sculptură, autorul lor, inevitabil, chiar în fața celui mai neavizat public, vor fi necesare, tocmai pentru o înțelegere corectă a sensurilor, cîteva date elementare de istorie, istoriografie de artă, estetică, etc. Dacă interesul acestui public va fi odată stîrnit, investigația (adesea și personal întreprinsă) va continua pe orizontală și pe verticală, se va adînci și nuanța. Se va ajunge în această ipostază la compararea lucrărilor, a autorilor, la o situație implicată într-un context cultural, fie și foarte general (teatru, literatură, muzică etc.) la comentarea modalităților de expresie, a tendințelor artistice, a stilurilor. Ceea ce remarc, ar putea preîntîmpina cineva, e un principiu dialectic iluminist trăbit (celtește-clasă) în cultura noastră (nu afirma Heliade-Rădulescu, despre presa și teatrul de pildă, că dincolo de menirea lor directă, intrinsecă, acestea mai și familiarizează publicul „pe nesimțite cu istoria națiilor, recomandă virtutea și răboiește vîitul, aduce în ris obiceiurile ruginite și bătrîne și însuși gust pentru ale veacului?”) E drept. E un adevăr cultural istoric consumat dar și un adevăr neperisabil, pe care estetica nu l-a infirmat niciodată și trebuie să ținem seama de el, cu alt mai mult cu cit el vine pe scara unei tradiții (am cita aici eforturile cărturarilor noștri iluministi, ale generației de la 1848, ale scriitorilor noștri clasici, care s-au îndreptat cu perseverență și pasiune către emanciparea spirituală — și-n aceasta se impune să deslușim și-un gest patriotic — a maselor largi prin opera de artă). Cînd Asachi scoțea de sub teascurile Institutului Albinel litografiile sale istorice el urmărea nu numai pregătirea unui mediu favorabil artelor ei și un mijloc eficient de entuziasmare a poporului, de trezire a conștiinței de sine și a demnității naționale a acestuia. Patosul și forma sînt ale momentului respectiv și e ridicol ca astăzi, cînd arta s-a diversificat și nuanțat infinit, cînd mijloacele sale de persuasiune sînt mai complexe decît în trecut, să optezi către o atitudine identică. Ceea ce se cuvine preluat e spiritul. Cultivarea, linișă bogăția și varietatea valorilor materiale actuale, a valorilor spirituale în sensul unei echilibrări ferice, trezirea prin produsul de artă a acelu „gust pentru ale veacului”, pe care l-am denumit acum, sentiment al prezenței în contemporaneitate, apartenență la contemporaneitate. Din aceste motive credem că trebuie acordată o atenție deosebită, într-o accepțiune și dimensiune social-listă educației estetice de masă, culturii de masă (dezideratele fiind valabile și pentru toate celelalte domenii ale artei și culturii).

Să judecăm educația estetică de masă după cerințele ei actuale, după eficiența ei, și nu după bilanțuri

Dacă asupra unor căle de realizare a educației estetice, de masă ca radioul, televiziunea sau presa nu ne vom opri (deși o analiză s-ar impune cîndva, deoarece arta plastică, prin comparație cu alte domenii, nu ni se pare suficient reprezentată) vom aborda în schimb modalitățile prin care instituțiile menite să infaptuiască această educație, o realizează (Universitatea populară, muzee și case

memoriale, școala populară de artă, case de creație etc.). Dintre toate aceste instituții, deși nu vrem să minimalizăm eforturile nici uneia, aceea care impune prin soluțiile sale de continuitate, prin prestigiul colaboratorilor și prin complexitatea problemelor abordate, este desigur Universitatea populară. Nici aici însă — cu toate laudele meritate pentru tinuta prelegerilor — nu se urmărește

insă cu suficientă atenție pregătirea, structura și cerințele publicului. Credem că e necesar să acordăm prioritate acestor deziderate, satisfacerii lor la toate gradele de pregătire școlară, fapt mult mai important decît o comunicare elevată care nu-și atinge scopul. Nu înțelegem prin aceasta o satisfacere individuală a unor doleanțe (dureri și imposibilități de realizat) ci urmărirea concretă a unor mutații valorice în informarea și gustul cursanților, căutarea soluțiilor celor mai adevărate în raport cu însușele sau snocesele dobîndite. Universitatea populară nu-și alege publicul. Solicitării sînt facultative și sustinute într-o bună măsură și de o publicitate adecvată (programele cursurilor, pliante, afișe, anunțuri în presă și la radio etc.). Deși cred că este necesar să se bucure de o audiență foarte diversă (ca pregătire, profesie sau vîrstă), Universitatea n-ar trebui să rămîna indiferentă la reprezentarea diverselor categorii de public (sondează făcute anual în procent ar

ST. LUCHIAN: Flori

dialog ARTA-PUBLIC

REPORTAJ-ANCHETĂ de CORNEL RADU CONSTANTINESCU

trebu utilizate în acest sens). Sîntem de acord că și pensivitatea pot și e de dorit să participe la asemenea cursuri (76 de persoane), dar nu putem rămîne indiferenți cînd elevii și studenții realizează comparativ un număr mai mic (65 de persoane). Tot așa cum tinerii (s-a luat ca plafon vîrstă de 30 de ani) reprezintă 142 locuri față de 253 cit numără celelalte vîrste mergînd pînă la peste 60 de ani. Nu vrem să insistăm aici asupra acestui fapt deși el nu ni se pare un amănunt nesemnificativ, amînuț căruia conducea Universității ar trebui să acorde o sporită atenție. Realizarea unei educații estetice în rîndul tineretului presupune o preocupare aparte, cîștigurile în plan cultural pentru societate punîndu-se în alte dimensiuni. Așa cum ne informa tov. M. Dommescu Universitatea Populară la secțiunea în discuție satisface circa 400 de cereri anual, cu posibilitatea materială de a satisface chiar 500.

Muzeele de artă, casele memoriale, colecțiile de artă reprezintă un factor de cultură important dacă sînt animate de principii active. Dacă rămîn la stadiul de pinacotecă tip Aman, adică o sală unde sînt reunite un număr oarecare de valori, vizitate indiferent cînd, indiferent de cine și de numărul vizitatorilor, nu-și vor împlini menirea pe care societatea contemporană le-a hărăzit-o. Muzeele noastre au o notabilă activitate științifică (comunicări, restaurări, organizări de retro-spectiv și expoziții cu tematică etc.), care nu este echilibrată nici pe departe cu activitatea în domeniul educației de masă. Din acest punct de vedere ele

ne apar ca instituții pasive care nu satisfac decît într-o foarte mică măsură exigențele societății noastre. Să exemplificăm. Niste conferințe însoțite de proiecții și filme de artă, organizație de Muzeul de artă R.S.R., ce reconstituia pe personalități o istorie a artelor pînă în secolul nostru, de acum cîțiva ani, au fost desființate. De ce au fost desființate cînd ele erau foarte cerute de public? Justițiile care ni s-au dat au fost de un ordin strict financiar. (deoarece Sala mică a Palatului, unde aveau loc aceste manifestări — ne-a informat tov. E. Gavrea din secția de popularizare a Muzeului, este proprietatea Filarmonicii de Stat și aceasta a mîrnat substanțial chiriile sălii etc., etc. La același Muzeu de artă, ne întrebăm de ce s-a desființat societatea „Amicii muzeului”, organizată de ce s-a desființat speranța în rîndurile iubitorilor de frumusețe? De ce, cînd aceștia (și sîntem convinși că pot fi de ordinul miilor) în schimb unei

(secția muzeu) din Comitetul pentru cultură și artă al Municipiului București, și acestea sînt aproape generale de altfel, trebuie căutate în lipsa unor organisme speciale în structura acestor muzee (de aici necesitatea restructurării schemei de încadrare) care să dezvolte în mod special, consecvent, direcții, relațiile cu publicul. Din această cauză muzeele unde mai au loc din cînd în cînd manifestări de amploare, cu participarea unui public numeros, datorate în mare parte energiei și talentului unei singure persoane (deci un efort individual), după un anumit timp recad în aceeași mîntenie, în aceeași singurătate, tulburate arar de pașii unor vizitatori solitari și poate întîmplători. Ceea ce e necesar să se impună sînt soluțiile de continuitate, înfiputele cu respirație egală, ascendent. Trebuie creat cu un minim efort material, dar totuși făcut un aparat care să asigure aceste soluții, care să păstreze relații directe cu publicul, să găsească cele mai diverse modalități de a transforma fiecare muzeu, casă memorială sau colecție într-un autentic focar de cultură.

Nu ne putem da seama dacă mărirea unei scheme de încadrare ar schimba automat situația. Putem însă în schimb afirma că aceste lăcășuri de cultură, destinate prin natura lor unei educații estetice de masă, nu-și împlinesc în chip fericit menirea, ca această latură a activității muzeelor e tacit escamotată, că C.S.C.A., prin reprezentanții săi specializați nici pînă astăzi nu a definit obiectul și natura acestei educații estetice de realizare a ei. Slogul „vine cînd îi place sau pe cine interesează”, vădește pasivitate. Sîntem de acord că drumul artei către marea publică nu e simplu, că cere un efort apreciable, prelungit, din partea unor specialiști, dar numărul nu mic al acestora din cadrul diverselor comitete și „comiții”, pregătirea de care dispun și mai ales scopul acțiunii reclamă o schimbare radicală a atitudinii, pentru a avea acel public sensibil, informat pe care îl dorim atîta.

Alte instituții, care reprezintă tot atîta căi de legătură între artă și public sînt fără îndoială casele de cultură raionale și de tineret, casele creației populare, unde figura centrală este fără îndoială artistul amator. Din noianul de fapte care ni s-au prezentat am desprins și realizări (expoziții, activități în unele cercuri de artă plastică) amatori care au figurat în expoziții internaționale (etc.) și exemple negative (case de cultură ale tineretului care și-au desființat cercurile de artă plastică pentru cele mai diver-

C. BRÂNCUȘI: „Domnișoara Pogany”

soială casele de cultură raionale și de tineret, casele creației populare, unde figura centrală este fără îndoială artistul amator. Din noianul de fapte care ni s-au prezentat am desprins și realizări (expoziții, activități în unele cercuri de artă plastică) amatori care au figurat în expoziții internaționale (etc.) și exemple negative (case de cultură ale tineretului care și-au desființat cercurile de artă plastică pentru cele mai diver-

tere stă în mentalitate, în structura pe care i-au destinat-o cei mențiți să înfaptuiască, stă în faptul că publicul este considerat o masă inertă, bună de impulsională la răstîmpuri pentru a „avea activitate culturală”. Nimeni nu privește și raportul invers și în fond cel mai realist, că acești amatori au o personalitate, că doresc ceva și că potentiații lor care vor poate fi canalizat într-un sens sau altul, că ei reprezintă cultura de masă în fond și nu cei cîțiva metodisti ai caselor de cultură și creație, că e foarte necesar ca ei să-și cunoască mai mult decît metodistii între ei, să se înțelească, să schimbe idei, într-un cuvînt să reprezinte un factor activ în cultura de masă.

Ajunși la acest punct se impune câteva întrebări: De ce conducerea casei de creație a municipiului București a desființat fără nici o explicație „Studiul artistului amator”, unde amatori și publicul larg se întâlneau cu artiștii plastici de prestigiu, de masă, atît de bine primit de ambele părți? De ce nu există un spațiu permanent de expoziție pentru artiștii amatori, de ce chiar muzeul de artă nu găsește un infim loc de expunere a celor mai de valoare piese, din creația amatorilor, cu nlimc mai prejos uneori decît cele ale profesioniștilor, de ce nu se pot crea în condiții interne ale acestor instituții spații pentru reproduceri, articole, oroneli, într-un cuvînt a se crea totul ca acești oameni să reprezinte un organism viu, cu posibilități mari de influență asupra tuturor celor cu care vin în contact? N-a venit oare timpul ca pe lângă raporturile cantitative să se ia în considerare și cele calitative deservindu-se rezultatele valorice ale unor asemenea acțiuni (tema de discuție a unui propriu-zis caz de realizare? Este oare suficient în perioada în care ne aflăm să menționăm într-un bilanț că s-a jînut o conferință de artă, fără a lua în considerare tema de discuție, ponderea dintre ea și publicul căreia i se adresează, dacă și-a atins scopul instructiv sau nu, dacă reclamă o continuitate etc., etc.? În acest sens putem vorbi de necesitatea unei restructurări a mijloacelor culturale de masă, a adevărați lor pentru a avea într-adevăr realizări pe măsura eforturilor materiale și spirituale depuse.

Artista Gabriela Manole-Adece, profesora Școlii populare de artă, care se interesează cu sinceră pasiune de creația artiștilor amatori, ne-a făcut interesante precizări pe această temă: „E un adevăr cunoscut, că acolo în cercul familiei, al prietenilor, la locul de muncă artistul amator e un ferment de cultură. I-am văzut pe acești amatori cheltînd cu mare pasiune timpul lor liber, forța creatoare, în scopuri artistice care de multe ori nu le aduc nici o satisfacție morală publică, căci cea materială se exclude de la sine. Față de aceste fapte lor cred că nu sînt suficient incurajați, că evoluția lor (de pildă chiar a celor care într-un caz fericit absolvă școala populară de artă) se întreprinde brusc, că nu sînt folosite consecvent valențele lor deschise către cauza frumuseții. Mulți dintre ei depășesc stadiul diletantismului, inscriindu-se în zonele creației autentice, dar persistența unei concepții care împarte arta în profesională și amatori, nu în raport de valoare sau nonvaloare, face ca ei să răzbată cu greu în lumea artei, U.A.P.-ul sau Fondul plastic care privesc cu o „nobilită” îngăduință activitatea acestora, nu-i sprijină în măsura cuvenită pentru a intra într-un circuit de valori. Expozițiile noastre anuale, regionale etc., deși prin statut n-ar trebui s-o facă, evită cu tenacitate amatori în cadrul Unirii sau Fondului, porțile filatice se închid. Mi se pare că nu e normal să ții ai

Artistul amator — un personaj care nu și-a dobîndit toate drepturile

de zile oameni talentați în situația de colaboratori al Fondului plastic, cînd lucrările lor sînt vîndute în magazinele de specialitate (și ceea ce-i face tolerați e numai o rațiune comercială) sau trimise peste hotare în expoziții. Cu egalitate categoric de amatori, cei care nu depășesc zonele diletantismului, căci sînt și din acestia, ar trebui lucrat foarte mult. Pe undeva, respectînd proporțiile bineînțelese, în cadrul casei lor de creație ar trebui supus unui proces de instruire, care însă acum nu se săvîrșește în cele mai optime condiții. Ar trebui operați, alături de instruirea propriu-zisă (tehnică) un minim de înțelegere estetică (a artei), o mutație în mentalitate. A unei mentalități anihilante care face din această categorie oameni retraiși, excesiv de circumspecți cu realizările lor, ruși de spiritul contemporaneității în artă. Ar fi necesar, prin toate procedeele posibile, să li se inoculeze un sentiment al prezenței în timp, ce i-ar transforma în factori activi ai unei întinse culturi de masă.

Marile personalități se verifică în raporturile cu masele

Ținînd seama de actuala dezvoltare a climatului artistic ar fi necesar să ne punem cu mai multă seriozitate întrebarea decît activistul cultural merit să fie instrumentul mediator principal între marea publică și artă, trebuie sau nu să corespundă unor exigențe de ordin profesional, dacă e necesar sau nu să cunoască în mod realist, științific, toate pirghiile prin care trebuie să acționeze în împlinirea decidențelor amintite, dacă i se cer anumite calități pedagogice etc., etc. Importanța unei asemenea acțiuni nu poate fi lăsată la întîmplare, împlinită de oameni cu spiritul funcționăresc, birocratic, el reclamă persoane cu spirit de sacrificiu, care-și înțeleg menirea mai întîi ca pe o mare și cu adevărat dificilă operă de edificare culturală a maselor. Alături de ei ar trebui să se afe personalități marcante ale artelor și criticii românești, și o spunem cu regret că aceștia nu

CONSERVATORII DE LA CONSERVAREA LEGUMELOR

În județul Arad, culturile succesive de legume ocupă 3372 hectare. Ca urmare a faptului că întreaga suprafață a fost irigată, lucrările de întreținere executate la timp și de un bun nivel calitativ, culturile s-au dezvoltat bine ajungând la faza de recoltare. Producțiile medii la hectar sînt dintre cele mai bune, în multe unități agricole fiind bine valorificate. În unele cantități de legume vagabonde se depreciază în timp. Este exemplul întreprinderii agricole de stat Pecica. Aici, de pe 150 hectare cu castraveți „Cornison” pînă în prezent nu s-au recolat și valorificat decât ceva mai mult de o tonă, adică exact echivalentul producției de pe un sfert de hectar. Dacă ținem cont că de pe suprafața cultivată urmează să se recolteze ceva mai mult de șasezeci de vagoane castraveți și că cel puțin 20 la sută din această producție a și trecut în faza de îmbătrînire, din care cauza nu mai poate fi valorificată, ne dăm seama de pierderile ce se vor înregistra.

Aradului o atît de mare abundență de astfel de produse care să justifice, într-un fel, tergiversarea de către cei de la I.L.F. a preluării produselor legumicole, scoțite trifandă de toamnă, de la unitățile agricole amintite? Pe piața Aradului și în celelalte localități rurale ale județului — n-am putut însă constata o abundență de legume,

gument (deși în telegramă se pomenea doar de fasole) am înclinat să credem că vinovat este numai... beneficiarul — m-am înfîntat așadar la Poartă și am solicitat înginerului șef al fabricii, tovarășul Lodoșic, Poce câteva explicații. „Nu avem borcane goale”, întreprinderii pentru valorificarea ambalajelor din țară nu ni le trimis; forța de muncă în fabrică este insuficientă, ne lipsește mijloacele de transport — au început să vină pe bandă scuzele. De asta și lucrăm cu numai 90 la sută din capacitățile de producție a fabricii, iar cei despre castraveți și doțocul, ne mirăm de unitățile nu ne aduc. Noi avem nevoie”. Am urmărit încă o dată grafișele și din nou am auzit aceleași cuvinte. „Nu noi sîntem vinovați. În instanță, pentru că acolo credem că vom ajunge, chemați de furnizor, oficiul nostru juridic ne va apăra trăgînd la răspundere pe cei ce ne fac nouă greutăți”.

Există numeroase exemple care atestă, sub rezerva argumentelor, preocupări insuficiente, lipsa de răspundere față de recolta de legume existentă, față de nevoile consumatorilor manifestate atît din partea unităților producătoare (în cazul înfîntării și la Fintinele, Turnu, Varșag etc) cît și din partea unor beneficiari. Să fie oare sorțile degradării mîile de tone de legume obținute în toamna aceasta în județul Arad, cînd consumatorii și fabricile de conserve le așteaptă?

O intervenție din partea organelor agricole județene, a Departamentului I.A.S. din Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerului Industriei Alimentare se impune cu stringență. Timpul rece ce se anunță, bruma ce nu va întârzi mult, nu permit amîinare. Și neîndoielnic că dacă măsurile ce se așteaptă a fi luate nu vor înfrîna, legumele vor fi salvate.

Pe de altă parte, chiar și în rîndul activiștilor județeni se observă o adesiune de natură mai curînd afectivă, o satisfacție declarată mai mult în cuvînt decît în argumente faptice pentru că, lucru curios și nu prea, înnoirile preconizate, în primul rînd, în organizarea și desfășurarea alegerilor, sînt amenințate să fie transpuse în practică prin metodele învechite ale altor ani și ale altor obștine de peste. Și, de data aceasta, vîna nu mai este decît a fiecărui activist care n-a izbit încă să se scutească de participarea deplină autoritară la rezolvarea propriilor sale treburi, ca într-o adevărată familie au fost întimpinate, așa cum era și firesc de o satisfacție nedumerite în pînă cînd a fost dovedite că erau, într-un fel, așteptate.

Din păcate, aceste măsuri au sosit, sub formă de indicții formulate cu oarecare înfrîngere, fapt care a produs o anumită nedumerire în pînă cînd a fost aplicare, iar dacă sînt înviorări în înnoirilor nu va putea pătrunde pînă în cele mai întîmpe unghere ale organizațiilor, în timpul scurt care a mai rămas, pînă la primele adunări de alegere din școli, această înțeleasă nu va putea fi pusă pe seama comitetelor județene.

Pe de altă parte, chiar și în rîndul activiștilor județeni se observă o adesiune de natură mai curînd afectivă, o satisfacție declarată mai mult în cuvînt decît în argumente faptice pentru că, lucru curios și nu prea, înnoirile preconizate, în primul rînd, în organizarea și desfășurarea alegerilor, sînt amenințate să fie transpuse în practică prin metodele învechite ale altor ani și ale altor obștine de peste. Și, de data aceasta, vîna nu mai este decît a fiecărui activist care n-a izbit încă să se scutească de participarea deplină autoritară la rezolvarea propriilor sale treburi, ca într-o adevărată familie au fost întimpinate, așa cum era și firesc de o satisfacție nedumerite în pînă cînd a fost dovedite că erau, într-un fel, așteptate.

Pe de altă parte, chiar și în rîndul activiștilor județeni se observă o adesiune de natură mai curînd afectivă, o satisfacție declarată mai mult în cuvînt decît în argumente faptice pentru că, lucru curios și nu prea, înnoirile preconizate, în primul rînd, în organizarea și desfășurarea alegerilor, sînt amenințate să fie transpuse în practică prin metodele învechite ale altor ani și ale altor obștine de peste. Și, de data aceasta, vîna nu mai este decît a fiecărui activist care n-a izbit încă să se scutească de participarea deplină autoritară la rezolvarea propriilor sale treburi, ca într-o adevărată familie au fost întimpinate, așa cum era și firesc de o satisfacție nedumerite în pînă cînd a fost dovedite că erau, într-un fel, așteptate.

Investigînd preocupările din această perioadă ale activiștilor Comitetului județean Gorj al U.T.C. redactorul și-a pus două întrebări:

— Cum poți ști cine va fi secretarul U.T.C. al Liceului din Pestișani cînd alegerile în această organizație n-au avut încă loc?

— De ce MINIM și nu MAXIM de activități?

M-am aflat zilele trecute la Tîrgu-Jiu și atmosfera aceea de preșterii intense, de punere la pînză a ultimelor amănunte neprăvălute, de efort general cu scopul măririi și lîngării ca totul să se desfășoare cît mai bine dădea o notă specifică preocupărilor activiștilor de la Comitetul județean Gorj al U.T.C. Este nota pe care o înțelegem în fiecare an la început de toamnă cînd intervine cu regularitate în viața organizațiilor U.T.C. momentul de bilanț și de sinteză al alegerilor organelor conducătoare. Poposul meu la județul Gorj n-a făcut decît să plaseze între niste coordonate geografice exacte o perioadă care se derulează cu aceeași intensitate și cu semnificații din cele mai profunde pretutindeni. Ceea ce mă poate îndreptăți să afirm că fenomenele pe care le-am observat aici sînt, la rîndul lor, capabile să încheie în dimensiuni largi și aplicabile, în democrație prin metodele învechite ale altor ani și ale altor obștine de peste. Și, de data aceasta, vîna nu mai este decît a fiecărui activist care n-a izbit încă să se scutească de participarea deplină autoritară la rezolvarea propriilor sale treburi, ca într-o adevărată familie au fost întimpinate, așa cum era și firesc de o satisfacție nedumerite în pînă cînd a fost dovedite că erau, într-un fel, așteptate.

Mă bucur cînd văd plăcuta cu marca fabricii aplicîndu-se fiecărui aparat. Fiecare mă prezintă pe mine, pe colegii mei și chiar dacă nu-mi pot însemna numele, sînt mîndru să știu că undeva, în România sau peste hotare, cineva va spune: „bună mașină asta de la I.M.B.”. Va să zică, deci, despre mașinile noastre, mă întrebă babinatul Ștefan Ungă.

— Oamenii aceluia străini vor să știe, în România sau peste hotare, cineva va spune: „bună mașină asta de la I.M.B.”. Va să zică, deci, despre mașinile noastre, mă întrebă babinatul Ștefan Ungă.

— Oamenii aceluia străini vor să știe, în România sau peste hotare, cineva va spune: „bună mașină asta de la I.M.B.”. Va să zică, deci, despre mașinile noastre, mă întrebă babinatul Ștefan Ungă.

Există, de asemenea, și în rîndul activiștilor, pe lîngă vechile obișnuințe, și o anumită necredință în măsurile de cînd introduse. Mi s-a spus nu o dată că e nevoie de o urmărire îndesată, de un control chiar pentru că „cine știe ce propunerii vor face liderii” — argument care este atît de naiv încît nici nu merită comentariile. Dar demonstrează totuși un fapt evident: în instruirile pe care le organizează în această perioadă comitetul județean încearcă să-l convingă pe secretarii organizațiilor de un lucru de care noi

neam, și ce ce urmează să fie secretari.

Există, de asemenea, și în rîndul activiștilor, pe lîngă vechile obișnuințe, și o anumită necredință în măsurile de cînd introduse. Mi s-a spus nu o dată că e nevoie de o urmărire îndesată, de un control chiar pentru că „cine știe ce propunerii vor face liderii” — argument care este atît de naiv încît nici nu merită comentariile. Dar demonstrează totuși un fapt evident: în instruirile pe care le organizează în această perioadă comitetul județean încearcă să-l convingă pe secretarii organizațiilor de un lucru de care noi

OFENSIVA NOULUI între impulsuri și limite

mai curînd afectivă, o satisfacție declarată mai mult în cuvînt decît în argumente faptice pentru că, lucru curios și nu prea, înnoirile preconizate, în primul rînd, în organizarea și desfășurarea alegerilor, sînt amenințate să fie transpuse în practică prin metodele învechite ale altor ani și ale altor obștine de peste. Și, de data aceasta, vîna nu mai este decît a fiecărui activist care n-a izbit încă să se scutească de participarea deplină autoritară la rezolvarea propriilor sale treburi, ca într-o adevărată familie au fost întimpinate, așa cum era și firesc de o satisfacție nedumerite în pînă cînd a fost dovedite că erau, într-un fel, așteptate.

el nu este în momentul de față convins. Este îndoielnic eficiența unor asemenea instruirii... Ca să nu mai vorbim că nici instruirile acestea, ierarhice, de pe o treaptă pe alta, de sus în jos dar nu pînă jos de tot nu mi se par cele mai potrivite. S-au făcut, la județ, instruirii ale secretarilor din licee și ale celor comunități, înțit cu unii, apoi cu alții. La rîndul lor, acestea vor face alte instruirii, cu activitate din școli și din comune, bineînțeles „mai ample mai amănunțite, cu probleme de organizare” — vorba secretarului școlii George Bercu. La acestea vor participa, fără îndoială și activiștii comitetului județean, și așa, dintr-o instruire în alta ce va veni pe mîna celor care vor să se alăture și se alăture în ajunul adunării de alegere fără ca liderii să aștepte drepturi sau pînă la asta ceva nu s-a gîndit practic nimeni. Normal este, dacă nu chiar obligatoriu, ca toamă liderii să ia cunoștință despre conținutul instruirii profund democratice și a celor mîndri, în primul rînd ei trebuie să știe că nu-l vor vota pe secretar pur și simplu prin ridicarea mîinii, ci îl vor alege cu adevărat, deci el va fi deplin responsabil real al fiecărui edunări. Și cu toate acestea liderii continuă să rămîin departe de atenția județului, care nu și-a terminat încă instruirile, ca și cum nu pentru ei ar fi fost stabilite aceste măsuri, ci doar

neam, și ce ce urmează să fie secretari.

Există, de asemenea, și în rîndul activiștilor, pe lîngă vechile obișnuințe, și o anumită necredință în măsurile de cînd introduse. Mi s-a spus nu o dată că e nevoie de o urmărire îndesată, de un control chiar pentru că „cine știe ce propunerii vor face liderii” — argument care este atît de naiv încît nici nu merită comentariile. Dar demonstrează totuși un fapt evident: în instruirile pe care le organizează în această perioadă comitetul județean încearcă să-l convingă pe secretarii organizațiilor de un lucru de care noi

Porțile

Marinarul modern n-a o blagăciune barabă stufosă, pipă și brice țesute, ci o mașină cum nu mai are la activ nici isprăvite tenebroase cu pirăți și comandanți cruzi, spinzurii de catarg. Marinarul modern n-a un vîsc, matasele, mîncă în mîncare, ci un băieți abia trecuți de 20 de ani, isteți, curajoși și fîrește, îndrăgostiți de întinsul apelor. Tinerii noștri marinar modern nu mai înfruntă cumplită hule pe barcarii părădite ca aldată, ci se îmbarcă la Constanța pe niste bijuterii de vase, în majoritate nou-nouțe, cu o excelență dotare tehnică și un desăvîrșit confort. Ca „Hunedoara”, de pildă, vaa de 10.000 tone, care s-a întors acum din Japonia năvălind cu un efectiv de 44 de oameni, dintre care exact jumătate sînt ucitești. Secretarul lor proaspătul timonier Ion Bouaru, habar n-avea acum țirei ani că-l va dați să curieze, la bordul acestui vapor, mîntă și ocean, cele a trei continente. Absolu-

călătorie în parte. Și fără competență, disciplină, solidaritate, bătaia nu se poate câștiga. Ion Bouaru este unul dintre marinarilor ce intrunește pe deplin aceste calități, adevăr confirmat de apripul comandant al „Hunedoarei” cu care nu se prea gîndește al care nu împarte ure și înfîntă afirmă că are un serios sprîin în tîmărul cîrmaci nu numai la timonă, dar în întreaga activitate cotidiană, dificilă mai ales în vremea lungă. Ion Bouaru constituie din ambele puncte de vedere un exemplu: și slujba-l slujbă, iar cînd e vorba de crearea unei atmosfere de solidaritate, coeziune, absolut necesară pe un vas, secretarul U.T.C. pune totdoana un umăr zdravăn. De pildă, chiar în prîvnita tîmărului liber, care se cere întîlțit, folosit de timonierul și înfîntă afirmă că are un vas, secretarul U.T.C. pune totdoana un umăr zdravăn. De pildă, chiar în prîvnita tîmărului liber, care se cere întîlțit, folosit de timonierul și înfîntă afirmă că are un vas, secretarul U.T.C. pune totdoana un umăr zdravăn.

N. COȘOVEANU

Geometria și arabescuri medievale, mîncă și nașteplată. (Vedere spre Turnul cu ceas din Sighisoara) Foto: AGERPRES

Curentul de înaltă tensiune

(Urmare din pag. 1)

Stabilizere, auzitește o scîndărie înaltă. Montorul Mircea Sirbu imi povestea că el recunoaște cu prilejul diverse mașinile iesite din mina lui. Desigur, marca fabricii, dar nu numai asta. Era un simț-mînt de mîndrie, de înclînare: sa simtea pîrtas la construcția motoarelor stîmă și zilnic mi sîmi de oameni folosesc energia curentului furnizat de grupurile electrogene pe care le înfîntă. Dar Ionescu, montorul la secția mîntă și imi arăta lăzile pregătite pentru un lung drum spre Pakistan:

— Oamenii aceluia străini vor să știe, în România sau peste hotare, cineva va spune: „bună mașină asta de la I.M.B.”. Va să zică, deci, despre mașinile noastre, mă întrebă babinatul Ștefan Ungă.

— Oamenii aceluia străini vor să știe, în România sau peste hotare, cineva va spune: „bună mașină asta de la I.M.B.”. Va să zică, deci, despre mașinile noastre, mă întrebă babinatul Ștefan Ungă.

plă îndemînare profesională a celor care le-au construit, ele purtau în complicate lor scheme tehnice gîndurile și dragostea unor oameni. Dragostea pentru munca lor, pentru uzina lor, pentru țară.

DRUMUL UMAN AL MAȘINII

În poarta uzinei, un panou uriaș trasează pe harta lumii direcțiile spre care pleacă aparatele produse aici. Spre 32 de țări. Impresionant număr, dacă ne gîndim că uzina produce peste 400 de tipuri de mașini electrice.

În fiecare secție, numeroși tineri imi vorbeau despre aceste drumuri, mai departate sau mai apropiate, despre acest circuit al mașinilor lor, al vînturilor lor. Biografii entuziaste se supra-puneau destinelor cu care mașinile porneau în lume și o curiozitate legitimă, întrebăscă. Urmărea drumul lor.

Să conștăm că pentru o mașină, sentimentele pe care le investim în ea, poate să se reflecte, undeva anume în lumea ei, pe o cale de strălucire a tehnician ar rezolvă o problemă, o mașină în susținerea acestui ideal. Și desigur că ochii unui expert n-ar face nici o deosebire între aparatul lucrat la o înaltă tensiune a entuziasmului și cel terminat între gînduri mono-

tonă indiferentă. Dar nu mașinile sînt esențiale ci oamenii aceia care le fac să nască, care le dau formă și dimensiuni din nenumăratele scheme ale hîrtiei. Drumul acesta nu are numai importanță vizibilă a procesului tehnologic ci el trece prin inimă, pulsează și cuprinde nenumărate gînduri, vise și idealuri. Ne legăm adesea, sufletește, de un obiect din călătoria noastră existentă în tribul simbolului unor țări străine, oprînd în el un pîmînt anume din viața noastră. Dar cel care lucrează, care produce obiectele, leagă, clipă de clipă, destinația lor de cel al mașinilor, păstrează, pentru fiecare, nepuizabile rezerve de generozitate umană. În miștile oamenilor, metalul său lemnul sau orice altă materie a materiei prînde viață și sînt continuu în toate mințile prin care trece. E un drum uman pe care trebuie să-l respectăm și să-l cultivăm. El ne reprezintă nu numai pe noi, ca individualități, ci și pe toți cei ce intră în această clasă socială, o întregă epocă, un întreg popor. Prin firele de înaltă tensiune care împănăsează țara, dintr-un capăt în altul, curentul electric, dar înaintea lui, în circuitul sentimentelor noastre, gîndurilor, solidarității noastre cu toți acei care, în țară și în stele nu nume știu și simt că există împreună, pe același pîmînt.

NEO-ROMANTICA TIMONIERULUI

vent al școlii de petrol-chimie și părea că activiștii profesii, cînd la un anumit Navromului, s-a decis definitiv pentru calea apelor. Ceilalți sase frați ai conștanțenului nostru se pregătesc pentru cu totul alte meserii, străvechi îndemînări pe meșteșugurile Tomisului: unul va fi apiculor, altul veterinar, altul, poate, agricultor. Ion Bouaru, însă, iubind neapărat mării ce cheamă fără întrerupere spirit de depărtări, a devenit marinar. Într-o frecvență, bineînțeles, o școală de specializare a Navromului și pe urmă s-a îmbarcat: la început pentru Mediterana, apoi pentru Atlantic, Marea Nordului, pînă cînd, într-o bună zi tîmărul timonier a devenit autentic lup de mare adică a trecut Egeul și a ajuns în mîntă și înfîntă afirmă că are un serios sprîin în tîmărul cîrmaci nu numai la timonă, dar în întreaga activitate cotidiană, dificilă mai ales în vremea lungă. Ion Bouaru constituie din ambele puncte de vedere un exemplu: și slujba-l slujbă, iar cînd e vorba de crearea unei atmosfere de solidaritate, coeziune, absolut necesară pe un vas, secretarul U.T.C. pune totdoana un umăr zdravăn.

marinarul să-și plîndă vremea în bătrîni, pe străzi, sau după cîntăreții mîntă și înfîntă afirmă că are un serios sprîin în tîmărul cîrmaci nu numai la timonă, dar în întreaga activitate cotidiană, dificilă mai ales în vremea lungă. Ion Bouaru constituie din ambele puncte de vedere un exemplu: și slujba-l slujbă, iar cînd e vorba de crearea unei atmosfere de solidaritate, coeziune, absolut necesară pe un vas, secretarul U.T.C. pune totdoana un umăr zdravăn.

(Urmare din pag. 1)

cu vizitarea turnului cu ceas. Este cel mai înalt și cel mai senet; un slujitor al lui Cronos veghind deasupra orașului. În jurul turnului se opresc zilnic vizitatori cu aparate de fotografiat studînd unghiuri favorabile înlocuiri ca fotografierea în fața unei stele de cinema. De fapt, el este un interesant muzeu de istorie. Obiectele adăpostite aici (vase de lut, arme, instrumente meșteșugărești, manuscrise etc.) reprezintă tot altfel peste materiale care aduc peste neagra timpurilor înaintea ale existenței omului pe aceste meleaguri încă din epoci foarte îndepărtate. Pe Dealul Turcului, aflat în fața Sighisoarei, pe malul drept al Tîrnavei, istoricii au descoperit urme ale unei culturi din comuna pri-măriei. S-au găsit de asemenea urme scite și dacice. În acest loc al Sighisoarei de azi a existat unul dintre puternicele centre dacice regiunii. În muzeu există totodată și semne ale venirii romanilor pe aceste meleaguri. Cărmăzîi și țigile vorbesc prin graul lor mult despre Castrum Sex con-truit de romanii Legiunii a VIII-a — Gemina. Un castru puternic care menținea, de sigur, siguranța drumurilor, fiindcă aici Tîrnava cea domoală adună în jurul ei căile de acces spre Alba, Bran, Moldova etc. Cum vor fi trăit

TURNURILE SIGHISOAREI

le-au trăit cîndva oamenii. Dar, chiar dacă am reușit să vorbim despre toate obiectele muzeului din istoria din Turnul cu ceas, aceasta n-ar însemna că am înfîntat întreaga istorie a locului și oamenilor săi.

Pentru orașul- cetate în care arhitectura și patina și dau o culoare medievală, istoria veche este reprezentată și de către celelalte 8 turnuri înfîntate, în cetate erau 14, construite de bresle existente, ca plîntă de apărare. Cu vremea, datorită luptelor, incendiilor, cînd dintr-ele au pierit. Evident astăzi Turnul cu Ceas, dar care am omintit; cel al Tăbăcarilor, care este în tandem cu Turnul Cositorarilor — ultimul fiind înalt de 25 de metri. Există Turnul Fîrnișierilor, Turnul și Bastionul Măcelarilor, masivul Turn al Păcărilor — construit pe un plan dreptunghiular —, un Turn al Croitorilor, altul al Cojocarilor și, ultimul, Turnul Cizmarilor. Ultimele toate meșteșugurile erau cuprinse aici, aproape toți oamenii erau țigari în cetate răspundea de interpretarea ei, și cînd venurile aduceau vreo amenințare, bărbajii vîndicî se retrăgeau

în turnuri și de-a lungul zidurilor, conștinuîndu-și lucrul, dar fiind întodată gata să răspundă vreunui dușman.

„De fapt, cînd stă să so-cotească pușca, va vedea că turnurile Sighisoarei sînt în numărul mai mare de nouă. Fiecare turn de bresle și corespunde astăzi o industrie modernă dezvoltată în noul oraș sau dincolo de limitele lui. Prînd cele două tipuri de turnuri — cele medievale și cele ale industriei de azi — nu poți să nu te gîndești la conlucrarea secolelor, a priceperii și talentului, a vocației și hîrniciiei, la înfîntăse oamenii, care au înfruntat cu eroism și bărbăție vînturile istoriei, au așezat viața pe temelii solide și dau azi conținut ideilor superioare. Și, vorbind mai departe despre turnurile actuale, mă gîndesc la „Nicovala”, o fabrică de utilități și piese de schimb pentru industria ușoară, apărută în acest cîmăc. Există aici și fabrica de confecții „Tîrnava”. Ea a fost înfîntată în atelier în centrul orașului, dar, datorită dezvoltării teritoriale a fost mutată în hale înclăpătoare la marginea orașului. Există și o între-

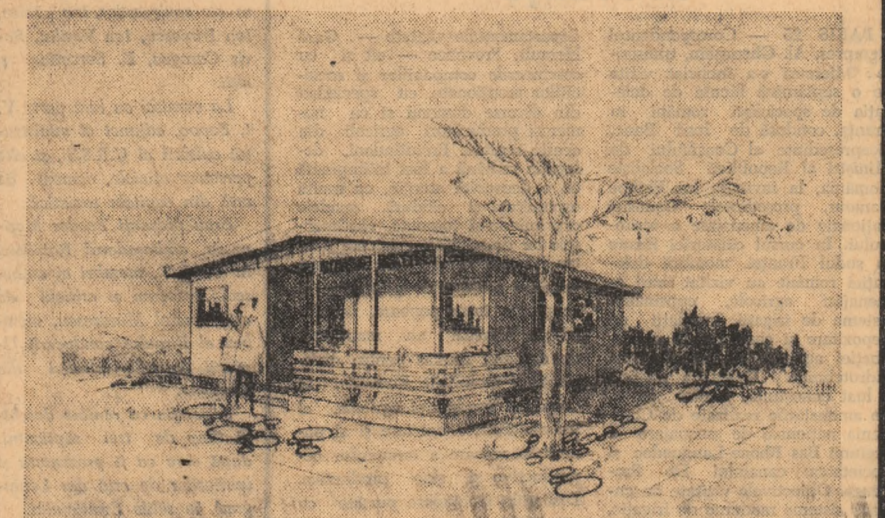
prindere de țesături de lînă și mîncă. Se numește „Martie”. Aici se produce, pentru prima dată în țară, pe țigări decorative meșteșugărești, draperii și caveruri. La aceste trei fabrici moderne lucrează nepoții și strănepoții fierarilor, croitorilor și frîngîșierilor de țere. Pe urmașii vechilor meșteșugari li rom gîst și la fabrica de țigă și cărămizi, la întreprinderea de prelucrarea inului la conopate „Prestora” și „Spornul”. Cînd Sighisoara vorbesc despre turnurile moderne, se gîndește, însă, mai întîi, la Complexul industrial de faianță și sticlă, una dintre cele mai noi și mai moderne unități de acest fel din țară. Și pe hînd dreptate. Palma Sighisoarei moderne călătorește azi ca o pește a frumuseții în țară și peste hotare, luînd chipul grațios al vaselor de faianță. Dacă vizităm complexul, ai să găsești mașini automatizate de mîncă pasta, de țigă, instalații de fasonat cupitoare moderne pentru topt sticlă sau pentru ceramice. Ai să vezi, însă, că la așa numita „secție de cer” oamenii munesc ca într-un adevărat atelier de pictură. Mînt delicate de țene aplică cu pensula ornamente stilizate. Se discută, aici, ca și în alte secții, despre trecerea vaselor de la formele clasice la cele moderne; apar mereu noi modele.

„La istoria veche și nouă a turnurilor se scriu mereu noi căpătîi. Tinerii din oraș adăugă frumusețelor de epocă și celor prezente noi coordonate. Un șantier al tineretului însemnă un ștrand în colțul Tîrnavei. Alături, un drum spre pădurea Bretea, unde atelierii multisecolari, înclăpătoare monumentale ale naturii, sînt străji și martori vii ai trecutului. Devenind muzeului, cerințele orașului față de sine cresc. Se poartă acum discuții în legătură cu planul de sistematizare a zonelor noi: îndiguri, pișteri și decantatoare în zona Tîrnavei, un mare hotel turistic, lucrări de amenajare a unor călătiri etc.

Peste cele două turnuri mai mari ale orașului, Turnul cu Ceas și blocul-turn pentru atelierul de proiectare al fabricii „Nicovala”, își dau nina secolele de creație, de muncă, de oameni de aplecări la fîntă: români, germani, maghiari. Ciele urmăritoare de istorie vor conștina dezvoltarea orașului în sub imperiul vînturilor, socialiste iar vechiilor, cer-tate, va întregi și pe mai departe forța emoțională a Sighisoarei, frumusețea ei.

Casa visurilor noastre

- 1. Confort complex cu cheltuieli minime
 - 2. Casa poate fi construită oriunde — chiar și pe locurile în pantă
 - 3. Încălzire specială și cu combustibili ieftini, etc. etc.
- Organizatorii și realizatorii acestor locuințe, — care se construiesc în două săptămâni — M.E.F. și unitățile sale

De la proporția de giganți a blocurilor multietajate, care reclamă soluții tehnice complexe, costisitoare (alimentație cu apă, lumină, gaze, lift, izolație fonică și ignifugă etc. blocuri în care dacă o singură conducție dintr-un apartament s-ar sparge, ar suferi toți locuții) s-a trecut în ultima vreme, în unele țări, la micro-arhitectura de suburbie, amplasată în zonele periferice ale orașelor, sau curat în verdeț, constituită din elemente arhitectonice prefabricate. Acestea sînt casele prefabricate. E suficient să cereți un catalog din care să-ți alegi — ca într-un jurnal de modă — tipul de casă, și în două săptămâni primești cheia unui apartament confortabil, cu apă, lumină, încălzire, garaj, terasă etc. Acest lucru se practică tradițional, pe scară largă, în Statele Unite și Canada, mai de curând în țările Europei Centrale, apoi în Japonia și de anul trecut, sub aspect turistic experimental, și în România (căminul satului turistic „soțiac” de la Mangalia Nord și Campingul din prefabricate de la Mamaia).

Care sînt avantajele ce împun aceste locuințe pe piața mondială? Confortul, prețul de cost rezonabil, rapiditatea construcției, putința de a fi ridicată în orice loc, chiar și în puncte foarte speciale. La acestea se adaugă și primordialele economice. Economia de materiale (lemn, ciment, fier, cărămidă etc.) e simplă, comparativ cu metodele tradiționale de studii și proiectări forestiere (I.S.P.F.), în colaborare cu I.N.C.E.F.-ul, au elaborat în perioada 1955—1956 proiectul celor două tipuri de case prefabricate, montate la Ștefănești. În prezent la Complexul de industrializare a lemnului din Băcău, va lua naștere, pe lângă cele existente, și o fabrică de case prefabricate. Pînă la ora de față, biroul de proiectare a elaborat tipuri de case din elemente modulare, care își oferă o gamă foarte variată de combinare. În linia marș, casele prefabricate se împart în două grupe. Prima o constituie locuințele sezoniere (camping), fără încălzire, împărțite la rândurile în două subdiviziuni — case de vacanță individuale (din garsoniere sau apartamente) și casele pentru organizări turistice, cum sînt cele de la Mangalia Nord și Mamaia, Snagov, campurile de la Băcău, Slăneacu Moldovei. A doua grupă o formează locuințele permanente în încălzire, valabile pentru orice sezon, amplasabile după dorință. Această a doua grupă, ca și prima de altfel, se compune din case-garsoniere cu buclărie, baie, dependințe, sau apartamente cu 2, 3, 4, și 5 camere, baie, buclărie, dependințe, garaj, terasă cu o suprafață locuibilă ce variază de la 20 m.p. (garsoniera) pînă la 140 m.p. Multitudinea tipurilor oferă amatorilor posibilitatea de alegere, evitîndu-se monotonia, uniformitatea arhitectonică. La acestea se mai adaugă culoarea pereților interiori și exteriori, care poate fi aleasă după dorință, în toate variantele spectrale.

Pînă cînd Ministerul Economiei Forestiere (Direcția I.G.P.F.L.) va scese un catalog (decomandat în cura de apariție) și planșe informative, sau chiar case reale, amplasate în diverse orașe, vom mai adăuga, cu titlu informativ, câteva amănunțite. Peretele și plafonul sînt din materiale lemnoase aglomerate și stratificate, superioare, cu o tencuială specială profesională care asigură o izolație termică și fonică echivalentă cu un zid de cărămidă, gros de 80 centimetri. Casa este ignifugă, are asigurată protecția la incendiu. Forma acoperișului se aplică și cerere, în funcție de zona de relief: gen terasă, cu pantă mică în zona de ses, cu pantă mare la munte (pantă înclinată), variabilă, între 15°—40°; calculat să reziste la încălzire de zăpadă de 100 kg/m², plus încă trei sarcini a o sută de kg. Culoarea acoperișului se stabilește de către beneficiar. Casa prefabricată

poate fi amplasată pe pîloni (stilpșori prefabricați) înălțată la 20 cm de sol, sau pe o fundație de beton armat. În cazul caselor mai mari, Garajul mașinii este integrat locuinței și prevăzută cu intrare automată de afară, iar accesul în garaj se face din apartament.

Fabrica constructoare C.I.L. „Bacău” — la care se vor mai alătura alte zeci de fabrici din țară, predă locuințele „la cheie”, cu toate instalațiile: de apă, lumină, baie, chiuvete etc. La cerere, se livrează și tipul de mobilă adecvat.

Alt capitol care interesează în mod deosebit pe cumpărător este sistemul de încălzire. Acesta este asigurat de o instalație specială — un cazan mic, automat, numit „Domoterm”, ce va fi produs în serie de cooperativa „Metalica”-București. Cazanolul se poate monta în garaj, sau adîncit în pământ, perete exterior al casei. Aparatul oferă posibilitatea de a regla, printr-un termostat, temperatura interioară dorită. Asemenea frigiderelor cu termostat, cazanolul intră în funcțiune sau este oprit automat. Consumul de combustibil (motorină) este redus. Toată instalația de încălzire costă aproximativ 10.000 lei. Metru pătrat de casă prefabricată costă 1.200 lei, iar cînd va intra în funcțiune (1959) Fabrica de arboelemente de la Tg. Jiu, costul pe m.p. de casă prefabricată va fi redus simțitor. Montarea unei case plină „la cheie”, de către 4 oameni, lucrînd 4 ore, durează zece zile. Casele prefabricate oferă largi posibilități de sistematizare urbană și rurală, eliminînd complexitatea și deficiențele organizării de șantier, eliberează o serie de materiale industriale foarte necesare altor domenii: fier, ciment, cărămidă, lemn, centrale termice de încălzire, ascensoare etc. Ele oferă infinite posibilități de înfrumusețare a cîmpului prin crearea de minigrădini în fața fiecărei căsuțe.

ION MARCOVICI

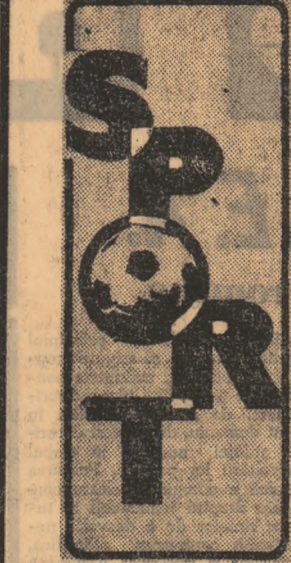
după cum s-a anunțat la startul din etapa a V-a pe ruta Băcău — Piatra Neamț — Băcău. Localul Rosu a celui de a 17-a ediții a Turului ciclist al României, în urma unui control inopinant asupra ciclistului Tudor Vasile, Ion Cosma II și I. Rădăcină s-au găsit substanța doping.

Am fi trist să discutăm în primul rînd cu Tudor Vasile și Ion Cosma II (primul a fost chiar purtător al tricoului galben), dar au fost de negăsit.

L-am găsit doar pe Rădăcină. Discuția cu el am avut-o în prezența antrenorului Sima Zosim de la Patroala Ploiești.

SIMA ZOSIM: „Eu i-am controlat anterior pe băieți, peste tot, în bagaje, haine, la corp și nu am găsit nimic. Ceea ce înseamnă că cineva le-a dat pastilele în timp ce se aflau la start...”

ION RĂDĂCINĂ: „Păi ce, era să le găsești matală? Le-am cusut în colțul bluzei sub numărul cu care o dădeam la spălat. Am avut două „bombe” și le țineam în mină la start. Cînd s-a făcut controlul și un arbitru a venit spre mine, am început să tremur și mi-a întepenit mina pe ghidon. Nu le-am mai putut arunca și cînd m-a întrebare ca am, am răspuns că am trac ca la orice start, dar imediat m-am

Măsuri severe la Rapid

Analizind comportarea nesatisfăcătoare a echipei de fotbal, conducerea clubului Rapid a adoptat o serie de măsuri între care: suspendarea lui Dan Coe pe timp de un an și scoaterea din lot a lui Jamiachi. De asemenea, Jamiachi formația a fost încredințată unei noi echipe de antrenori condusă de Coleman Braun.

După restanța Politehnica Iași — A.S.A. Tg. Mureș

5 echipe cu 9 puncte

La Iași, pe un teren lunecos, datorită ploii ce a căzut înainte însuși jocului, s-au înfăptuit două echipe cu o concepție de joc diferită: una, A.S.A. Tg. Mureș care a practicat un joc obstrucționat în speranța de a obține mîcar un punct și calitatea, Politehnica Iași, care a jucat combinativ, în continuă mișcare, cu decizii rapide și arizii și în ofensivă.

În minutul 24, lovitură de tîrziu: în plîngă dominică legănd o degajare disperată a apărătorilor din Tg. Mureș, ajunse la Răci, acesta îl dribleză pe Deleanu, apoi pe Stoicescu, centrează înalt în fața porții și Constantinescu scapă mingea în plasa, demonstrînd cel mai perfect autogol.

Tezgul continuă asaltul, dar rezist lipsa lui Ștefănescu la mijlocul terenului. Echipa din Tg. Mureș rezistă în această fază până cînd, în minutul 33 — Cuperman, de la numai 6 m. trage de două ori în portar. Urmează cucerire repetată în favoarea ieșenilor, faulturi repetate din partea oaspișilor și încercări disperate din partea lui Răci de a tempera jocul la mijlocul terenului și a lui Mureșan de a rezolva ceea ce pe contractat dar această tonie, fără rezultat.

În repriza a doua, jocul are același aspect. Golul egalizator seamănă cu cel marcat în prima repriză: la o centrare în fața porții, Bay prestește și respinge mingea la Cuperman, iar acesta cu capul trimite peste portar și apărătorii în plasa. Golul victoriei ieșene avea să vină abia în minutul 80. O lovitură liberă la centrul terenului, mingea ajunge la Lupulescu care face cîțiva pași și de la 25 m. lateral putează puternic în poartă. Mingea lovește bara sau le pînjă și intră în poartă. Bay surprins înțind că nu a făcut nici o mișcare. Și astfel, Politehnica realizează 9 puncte și urcat pe locul al cincilea în clasament.

La tineret, 2-0 (0-0) pentru Tg. Mureș.

EUGEN SCRIPCARU

Ore de școală în cîmpie

„VAI, SALTEAUA NU-I DE PUF!”

Nu numai șoselele Sloboșiei și ale Căldărașului, ci și drumurile care serpuie argintii prin lanurile de porumb ale Bărăgașului au cunoscut în pubertatea lor o circulație neasemuit de limuzină, acest mijloc de transport arie.

Se mira colbul drumului de usurina mingiștoare a roților. Rofile Fiat-urilor, Renault-urilor, Taunus-urilor și ce să mai enumerăm, cite și mai cite mărșă de prestigiu și renume. Lacrimi de ulei și de benzină — normal sau 98 — se rostogoleau în praful dens al drumurilor învătate pînă acum cu doborîtul vîntului al tractoroanelor, ramocilor și căruișilor grele de rod și mișcare.

Și a întrebă colbul picătura de ulei dens din mîrșăntăle de pămînt fertil, ce căută în pămîntul roților? Și a răspuns lacrima rafinată a sîndelor că vail, fiul, colbul, bătebul. „Și s-a mirat colbul și a picat urechea și floarea-soarelui de pe mîngăina drumului să asculte plînsul lacrimii dense a limuzinei pierdute în intensul dător de plină al seului.

— Bătebul? Care? — Cum nu-l știți? Acela al tovarășului... — Într-un timp limuzina musca colbul drumului. Una știa și ea: bătebul. Aii! — „Să mergem și noi”, și vîrșe se ridică colbul și însoți durerea mamei pînă la I.A.S. Clocănești. Ehei, feiorăși, feiorăși! gîndeau picătura de colb. Tineri-vă bine. Au venit pînjă și să vă vadă la datorie, să nu-i faceți de rușine! Ei, la locul lor de muncă, sînt oameni, cu răspundere, cum veni voi datii raportul.

— Cum, a venit și tata? Nu-i de serviciu? — Intrebă uitit feiorășul.

Lacrimile mamei cădeau grele ca plumb pe aripile entuziasmului său înflăcărat. Și cînd din sacoași a năruit gemul, clocolata, conservele din portbagaj, frigiderul automat și canistrela cu apă de București și prăjiturile împachetate în ambalaj fișior de „Cofetăria — X” feiorășul a simțit că se deschide pămîntul și-l înghețe de rușine pentru el, pentru el. A simțit pe burtă gîtuț amar al sudorilor care se mîndră adînciori în fața grațioșului și pe care de trei zile o simte dulce, ca pe o recompensă, aiei, în Bărăgan, a simțit mai grea pe umeri povara ruză și decît greutatea celor 11.000 tone de norumb, „realizată” de „al lui” din echipă.

Dar pas de te înțelege cu grăja maternă. „Să-ți vadă patul!

DOI „SOCOTITORI” ȘI „CATALOGUL” ÎNTRECERII

Jean Alexandru, Eugenia Grișoră. Respectiv operația ceva mai la vale, unde ne alăturăm unui alt grup. — Gelu...! — Dădusem acum că trebuie să fie omologul lui Mircea. Intrădevăr, că strigat astfel, Geoche Beraru, îndeplinește aceeași calitate de „socotitor” pentru activitatea elevilor de la liceul din Boroaia. Carnetele, un „catalog” al întrecerii, se destăinuie Vasile Șăfiru, Savin Gavrilăscu, George Apetel, Maria Monoranu, Virginia Beraru, Ana Văreanu. Toți nota maximă, zece!

În cealaltă parte a Fălticeilor, pe drumul spre Mîlniș se află ferma Dumbrava. Am ajuns aici la scurt timp după servirea mesei de prînz. Incepea, prin urmare, „repriza a doua” de muncă. Fete și băieți de la liceul I din Fălticea, sub îndrumarea

CINE EȘTI DUMNEATA, DOMNULE, CARE-MI PROPUI SĂ MĂ OTRĂVESC?

După cum s-a anunțat la startul din etapa a V-a pe ruta Băcău — Piatra Neamț — Băcău. Localul Rosu a celui de a 17-a ediții a Turului ciclist al României, în urma unui control inopinant asupra ciclistului Tudor Vasile, Ion Cosma II și I. Rădăcină s-au găsit substanța doping.

Am fi trist să discutăm în primul rînd cu Tudor Vasile și Ion Cosma II (primul a fost chiar purtător al tricoului galben), dar au fost de negăsit.

L-am găsit doar pe Rădăcină. Discuția cu el am avut-o în prezența antrenorului Sima Zosim de la Patroala Ploiești.

SIMA ZOSIM: „Eu i-am controlat anterior pe băieți, peste tot, în bagaje, haine, la corp și nu am găsit nimic. Ceea ce înseamnă că cineva le-a dat pastilele în timp ce se aflau la start...”

ION RĂDĂCINĂ: „Păi ce, era să le găsești matală? Le-am cusut în colțul bluzei sub numărul cu care o dădeam la spălat. Am avut două „bombe” și le țineam în mină la start. Cînd s-a făcut controlul și un arbitru a venit spre mine, am început să tremur și mi-a întepenit mina pe ghidon. Nu le-am mai putut arunca și cînd m-a întrebare ca am, am răspuns că am trac ca la orice start, dar imediat m-am

După restanța Politehnica Iași — A.S.A. Tg. Mureș

5 echipe cu 9 puncte

La Iași, pe un teren lunecos, datorită ploii ce a căzut înainte însuși jocului, s-au înfăptuit două echipe cu o concepție de joc diferită: una, A.S.A. Tg. Mureș care a practicat un joc obstrucționat în speranța de a obține mîcar un punct și calitatea, Politehnica Iași, care a jucat combinativ, în continuă mișcare, cu decizii rapide și arizii și în ofensivă.

În minutul 24, lovitură de tîrziu: în plîngă dominică legănd o degajare disperată a apărătorilor din Tg. Mureș, ajunse la Răci, acesta îl dribleză pe Deleanu, apoi pe Stoicescu, centrează înalt în fața porții și Constantinescu scapă mingea în plasa, demonstrînd cel mai perfect autogol.

Tezgul continuă asaltul, dar rezist lipsa lui Ștefănescu la mijlocul terenului. Echipa din Tg. Mureș rezistă în această fază până cînd, în minutul 33 — Cuperman, de la numai 6 m. trage de două ori în portar. Urmează cucerire repetată în favoarea ieșenilor, faulturi repetate din partea oaspișilor și încercări disperate din partea lui Răci de a tempera jocul la mijlocul terenului și a lui Mureșan de a rezolva ceea ce pe contractat dar această tonie, fără rezultat.

În repriza a doua, jocul are același aspect. Golul egalizator seamănă cu cel marcat în prima repriză: la o centrare în fața porții, Bay prestește și respinge mingea la Cuperman, iar acesta cu capul trimite peste portar și apărătorii în plasa. Golul victoriei ieșene avea să vină abia în minutul 80. O lovitură liberă la centrul terenului, mingea ajunge la Lupulescu care face cîțiva pași și de la 25 m. lateral putează puternic în poartă. Mingea lovește bara sau le pînjă și intră în poartă. Bay surprins înțind că nu a făcut nici o mișcare. Și astfel, Politehnica realizează 9 puncte și urcat pe locul al cincilea în clasament.

La tineret, 2-0 (0-0) pentru Tg. Mureș.

EUGEN SCRIPCARU

Ore de școală în cîmpie

„VAI, SALTEAUA NU-I DE PUF!”

Nu numai șoselele Sloboșiei și ale Căldărașului, ci și drumurile care serpuie argintii prin lanurile de porumb ale Bărăgașului au cunoscut în pubertatea lor o circulație neasemuit de limuzină, acest mijloc de transport arie.

Se mira colbul drumului de usurina mingiștoare a roților. Rofile Fiat-urilor, Renault-urilor, Taunus-urilor și ce să mai enumerăm, cite și mai cite mărșă de prestigiu și renume. Lacrimi de ulei și de benzină — normal sau 98 — se rostogoleau în praful dens al drumurilor învătate pînă acum cu doborîtul vîntului al tractoroanelor, ramocilor și căruișilor grele de rod și mișcare.

Și a întrebă colbul picătura de ulei dens din mîrșăntăle de pămînt fertil, ce căută în pămîntul roților? Și a răspuns lacrima rafinată a sîndelor că vail, fiul, colbul, bătebul. „Și s-a mirat colbul și a picat urechea și floarea-soarelui de pe mîngăina drumului să asculte plînsul lacrimii dense a limuzinei pierdute în intensul dător de plină al seului.

— Bătebul? Care? — Cum nu-l știți? Acela al tovarășului... — Într-un timp limuzina musca colbul drumului. Una știa și ea: bătebul. Aii! — „Să mergem și noi”, și vîrșe se ridică colbul și însoți durerea mamei pînă la I.A.S. Clocănești. Ehei, feiorăși, feiorăși! gîndeau picătura de colb. Tineri-vă bine. Au venit pînjă și să vă vadă la datorie, să nu-i faceți de rușine! Ei, la locul lor de muncă, sînt oameni, cu răspundere, cum veni voi datii raportul.

— Cum, a venit și tata? Nu-i de serviciu? — Intrebă uitit feiorășul.

Lacrimile mamei cădeau grele ca plumb pe aripile entuziasmului său înflăcărat. Și cînd din sacoași a năruit gemul, clocolata, conservele din portbagaj, frigiderul automat și canistrela cu apă de București și prăjiturile împachetate în ambalaj fișior de „Cofetăria — X” feiorășul a simțit că se deschide pămîntul și-l înghețe de rușine pentru el, pentru el. A simțit pe burtă gîtuț amar al sudorilor care se mîndră adînciori în fața grațioșului și pe care de trei zile o simte dulce, ca pe o recompensă, aiei, în Bărăgan, a simțit mai grea pe umeri povara ruză și decît greutatea celor 11.000 tone de norumb, „realizată” de „al lui” din echipă.

Dar pas de te înțelege cu grăja maternă. „Să-ți vadă patul!

DOI „SOCOTITORI” ȘI „CATALOGUL” ÎNTRECERII

Jean Alexandru, Eugenia Grișoră. Respectiv operația ceva mai la vale, unde ne alăturăm unui alt grup. — Gelu...! — Dădusem acum că trebuie să fie omologul lui Mircea. Intrădevăr, că strigat astfel, Geoche Beraru, îndeplinește aceeași calitate de „socotitor” pentru activitatea elevilor de la liceul din Boroaia. Carnetele, un „catalog” al întrecerii, se destăinuie Vasile Șăfiru, Savin Gavrilăscu, George Apetel, Maria Monoranu, Virginia Beraru, Ana Văreanu. Toți nota maximă, zece!

În cealaltă parte a Fălticeilor, pe drumul spre Mîlniș se află ferma Dumbrava. Am ajuns aici la scurt timp după servirea mesei de prînz. Incepea, prin urmare, „repriza a doua” de muncă. Fete și băieți de la liceul I din Fălticea, sub îndrumarea

INFORMAȚII

Plecarea delegației Partidului Popular Socialist Mexican

Miercuri seara, a părăsit Capitala delegația Partidului Popular Socialist Mexican care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a făcut o vizită în țara noastră.

La plecare, pe aeroportul Băcău, delegația a fost condusă de tovarășii Mihail Dălea, secretar al C.C. al P.C.R., Aldea Militaru, membru al C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Miercuri a plecat în U.R.S.S., într-un schimb de experiență o delegație a Consiliului Național al Organizației Pionierilor, condusă de George Vădeanu, vicepreședinte al C.N.O.P., directorul Institutului de științe pedagogice. A plecat în R. P. Ungară pentru a participa la Seminarul internațional pe tema „Bazele pedagogice și metodele activității pionierilor”, organizat de Uniunea Pionierilor Maghiari. Delegația este condusă de conf. univ. Ana Bogdan.

În cadrul aniversărilor culturale recomandate de U.N.E.S.C.O., Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Uniunea Scriitorilor și Comisia națională de organizare a miercuri seara, în sala Dalles, o manifestare consacrată aniversării a 200 de ani de la nașterea marelui scriitor francez François Rene de Chateaubriand.

În cadrul pregătirilor privind deschiderea noului an de învățămînt în universitățile populare, miercuri dimineața a avut loc în Capitală o Consfățuire pe țară, organizată de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă.

Compania teatrală „Serreaur-Ferretti” din Franța a asistat miercuri în primul său turneu în țara noastră.

(Agerpres)

Furtuna de ieri

EXPLICAȚII LA UN FENOMEN METEOROLOGIC

În noaptea de 24—25 septembrie a putut fi observat un neobișnuit fenomen meteorologic deasupra Olteniei, Bărăganului și Dobrogei. Pe un fond de nori compacti fulgere orbiază și aurore continue au brăzdat cerul, fiind urmate de furtuni extrem de puternice. Motivul derivării sefului sectorului de cercetare a timpului de la Institutul meteorologic, Constantin Ștefănescu, fenomenul s-ar datoră înfăptuirii a două vaste mase de aer, bogate în vapori de apă, unul de origine oceanică și celălalt mediteranean, cu proprietăți termice diferite. Interferența acestor mase de aer a determinat, în condiții atmosferice care au căzut discontinuu și inegal, mîrșăntăle de vînt 5—16 litri pe m.p. La București, în vestul vîntului ploaia a avut un caracter torențial, cîzînd 24 litri pe m.p., pentru ca în zona Băneasa, Herăstrău, Fîrteșca să atingă abia 6 litri pe m.p.

Decăbrile electrice nu au provocat accidente, cu excepția unui incendiu de incendiu declanșat de trăsnet la Giurgiu, care a fost repede stîns de pompieri.

— În actuala campanie de stringere a recoltei, ne întrecem tov. Aurel Stavarache, secretar al Comitetului Județean Suceava al U.T.C., pe taratele I.A.S. din județ lucrează în jur de 1.650 de elevi. Reparații în 11 puncte de lucru în ferme a răzării I.A.S. Fălticea, Suceava și Rădăcină, elevii vor participa substanțial la încheierea cu bune rezultate a acțiunilor de recoltare.

Prezent în fiecare zi de dimineață pe cîmp, elevii din școlile sucevene se alătură astfel colegilor lor din întreaga țară dispuși să ajute stringerea la timp a roadelor acestei toamne.

INSCRIȚIE PE O FRUNZĂ DE VIȚĂ

(Urmare din pag. 1)

senin ca boabele de vouă împiedicate cu trăburile culegătorilor în belșugul de struguri purtați în coșuri pe umeri goi, ca de legendă, obulenți.

E un cîntec de început al pămîntului, pe care cu siguranță îl cîntau săvîritorii marelui Dionis și pe care timpul l-a adus pînă la noi, de ireversibilă cultură. Este un cîntec al bucuriei și satisfacției al muncii împlinite cu pastune. Este un cîntec pe care de cîteva zile îl ascultăm cu suflet în uimire, rezemat de tuța de viță, cînd soarele creează minuscule tablouri mișcătoare pe oglinda convexă a fiecărui bob de strugure.

Am coborît cu toamna și cu cei peste 500 de elevi de la diferite licee și școli profesionale din județ în podgoriile Coteștiului. Ne-am risipit printre tarale, ne-am aplecat în mîngiere asupra strugurilor împărțindu-ne înaintea de a începe ziua de muncă, cu cite un cîrchine.

At imaginea unui gest frumos de rit privind acțiune tineri tinind în palmă struguri. Sigur, emblemele de pe mîna arată adresa preciză: Liceul „Al. I. Cuza”, Focșani, Liceul Dumitrescu, Vidra, Grupul școlar agricol Focșani, Nu e greu de aflat nici nume: Iacob Ion, Lungu Mina, Busuioac N., Nicolae Pitea, Orhan Ion, nume sămălate asti în lutul cu gust de

ÎN LOCUL EXPLICAȚIILOR — RECHIZITE!

Din librărie și papetărie municipiului Baia Mare lipsește la această oră aproximativ 20 de articole strict necesare școlilor. Dintre ele fac parte bețoșoarele, ghiozdanele, servietele, coperte pentru cărți, oșiete și carne de elev din PVC, creioane negre și colorate, oșiete de biologie, matematică, geografie, geometrie, bloc desen, hîrtie albăstră etc. Lipsește din vi și etichetele școlare.

Lanțul sălbiciunilor nu începe însă cu librăria din Baia Mare (și la Satu Mare situația este asemănătoare), așa cum sînt tentați să creadă elevii sau părinții acestora. Ne-am adresat în acest sens conducătorilor celor două

foruri. Tovarășii Iosif Konea directorul C.I.D.C. Maramureș explică: — Regretăm situația creată. Și, cu stîm mai mult, cu cit nu este vorba despre materiale deficitare în această ramură a industriei. Este, fără îndoială, consecința certă a defecțiunilor I.C.R.M. Maramureș în aprovizionare. La rîndul său, tovarășul Nicolae Pop, directorul Intreprinderii spre care C.I.D.C. arată cu degetul, face același gest: — De vină sînt tovarășii de la C.I.D.C. care au greșit în efectuarea comenzilor încă de la contractări. Ei merita toată critica!

Ne surprinde că nici acum, în al doilea deceniu de ceas, C.I.D.C. și I.C.R.M. cei doi factori chemați să concureze, nu iau măsurile necesare de a îndrepta situația. O simplă încercare a I.C.R.M. s-a soldat cu unele rezultate. La fabrica „Ștefănești” din București, la I.C.R.M. Brașov și Ploiești au fost găsite stocuri din astfel de materiale. Este nevoie, după cum se vede, nu de a „fabrica” explicații, ci de a trece cu toată operativitatea la aprovizionarea librăriei și papetăriei cu aceste articole școlare, mai mult decît necesare.

V. MOINEAGU

Lucrările O. N. U.

NEW YORK 25. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: La Palatul Națiunilor Unite au continuat, miercuri, lucrările celei de-a 23-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Patru primii miniștri (ai Indiei, Laosului, Noii Zeelande și Perului), trei vice-premierii și 66 de miniștri de externe au sosit până în prezent la New York pentru a participa la dezbaterile sesiunii.

Lucrările celei de-a doua zi au fost consacrate în special problemelor organizatorice — alegerea președinților comitetelor principale ale O.N.U., și a celor 17 vicepreședinți ai Adunării Generale.

Intrunite miercuri dimineața în ședințe consecutive, cele șapte comitete principale ale O.N.U. și-au ales președinții pe sesiunea în curs: Comitetul politic — Pietro Vinci (Italia), Comitetul politic Special — Abdulrahim Abby Farah (Somalia), Comitetul Economic și Financiar — Richard Maximilian Akwei (Ghana), Comitetul pentru problemele sociale, culturale și umanitare — Erik Nettel (Austria), Comitetul pentru teritoriile sub tutelă și neautonome — P. V. S. Solomon (Trinidad Tobago), Comitetul administrativ și bugetar

— G. Cernusenco (R. S. S. Bielorusă), Comitetul juridic — Krishna Rao (India). Apoi, Adunarea Generală întrunită în ședință plenară a ales cele 17 țări ai căror reprezentanți vor îndeplini funcțiile de vicepreședinți ai Adunării Generale: Guineea, Togo, Uganda, Filipine, Iran, Liban, Mauritania, Bulgaria, Guyana, Peru, Canada, Suedia și cei cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate.

Incepiind de miercuri la amiază, în fața impresionantului sediu al Națiunilor Unite din New York flutură drapelul a 125 de state.

Luând cuvântul la festivitatea înălțării drapelului celui de-al 125-lea stat — Swazilandul — secretarul general U. Thant, și-a exprimat satisfacția în legătură cu admiterea Swazilandului în O.N.U. subliniind că acest eveniment „simbolizează eliberarea poporului acestei țări din statutul colonial și constituie un nou pas în direcția realizării unui obiectiv pentru care luptă de multă vreme Națiunile Unite și anume — eliminarea colonialismului din toate regiunile lumii”.

SESIUNEA A. I. E. A.

Cuvîntul șefului delegației române

VIENA 25. — Corespondentul Agerpres, P. Stăncescu transmite: Luând cuvântul în ședința din 25 septembrie a celei de-a XII-a sesiuni a Conferinței Generale a Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (A.I.E.A.), șeful delegației Republicii Socialiste România, acad. Horia Hulubei, președintele Comitetului pentru Energia Nucleară a subliniat că poporul român și guvernul său se situează ferm pe poziția construcției păcii prin așezarea la baza relațiilor dintre state și poartă a unor principii general acceptate: principiul independenței, suveranității, egalității în drepturi, al neamestecului în treburile interne, respectului și avantajului reciproc. Orice progres pe calea creșterii autorității acestor principii poate contribui la micșorarea gradului de arbitrar în relațiile internaționale. Poporul român este interesat profund în dezvoltarea neîntreruptă a cooperării internaționale. România s-a pronunțat și se pronunță neabătut pentru întărirea folosirii armelor nucleare, încetarea experiențelor cu arma atomică, sistarea producției de armament nuclear, reducerea și în ultimă instanță, eliminarea din arsenalul statelor, a stocurilor de

arme nucleare și a mijloacelor de transportare a lor la țintă. Un pas important spre întărirea securității tuturor țărilor mici și mari, spre înlesnirea și promovarea cooperării internaționale, în domeniul folosirii energiei nucleare în scopuri pașnice, îl constituie încheierea Tratatului de neproliferare a armelor nucleare. În prezent nu există nici o țară în lume, care să rămână insensibilă la posibilitățile excepționale pe care le oferă economiei, aplicarea energiei nucleare în diferite domenii ale producției și cercetării.

Menționind în continuare că pentru realizarea unui climat propice cooperării sunt necesare eforturile statelor pentru progres și civilizație, vorbitorul a relevat că nu poate fi admisă situația anormală ca, în A.I.E.A. — unde trebuie să domnească principiul universalității — R. P. Chineză să fie împiedicată să-și ocupe locul său legitim. Trebuie, de asemenea, să se pună capăt discriminării și față de Republica Democrată Germană, Republica Populară Democrată Coreeană și Republica Democrată Vietnam, care sînt private de posibilitatea de a participa și a-și aduce contribuția proprie la activitatea agenției.

Acad. Horia Hulubei, a aprobat apoi activitatea desfășurată de A.I.E.A., contribuția ei la dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul atât de important al contemporaneității — aplicațiile pașnice ale energiei nucleare.

Vorbitorul s-a ocupat apoi de sistemul de garanții al A.I.E.A. asupra uzinelor de transformare și de fabricare a materialelor nucleare. Delegația română consideră necesar ca orice sistem de control asupra activității nucleare efectuate la instalațiile aflate sub garanții să fie adoptat cu asentimentul tuturor statelor interesate. Normele unui astfel de sistem trebuie să fie precise și

echitabile, bazate pe principiul egalității statelor, să asigure drepturi și posibilități nelimitate pentru toate țările, fără nici o discriminare, de a face cercetări în acest domeniu, de a folosi cuceririle științei nucleare în scopul dezvoltării lor pașnice. Folosirea pașnică a energiei nucleare constituie dreptul inalienabil al tuturor statelor de a dezvolta neîntreruptă cercetarea științifică, producția și utilizarea pașnică a energiei nucleare, de a avea acces la informațiile și realizările științei și tehnologiei și de a participa la cel mai larg schimb de informații științifice, echipamente și materiale nucleare.

Delegația română, a spus reprezentantul țării noastre, consideră că programul pe termen lung (1969—1974) al agenției este de natură să stimuleze activitatea A.I.E.A. în asemenea sectoare de importanță majoră ca transformarea energiei atomice în energie electrică, folosirea izotopilor în industrie, agricultură și medicină, formarea de cadre specializate.

România salută inițiativa convocării celei de-a 4-a conferințe internaționale pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, care urmează să aibă loc în cursul anilor viitori.

Considerăm, a spus în încheiere acad. Horia Hulubei, că Agenția Internațională pentru Energia Atomică, are posibilitatea să devină un adevărat centru al colaborării internaționale în vederea unificării eforturilor pentru o cât mai largă folosire a energiei atomice în scopuri pașnice și prin activitatea ei, să contribuie la crearea unei atmosfere de încredere între state, la destindere internațională. Conducătorul delegației române a felicitat pe șeful delegației mexicane, Manuel Sandoval Valarta, pentru alegerea sa în funcția de președinte al celei de-a XII-a sesiuni a Conferinței Generale a A.I.E.A.

R. P. UNGARĂ. În centrul orașului Szolnok

Încheierea vizitei delegației de specialiști români în Franța

PARIS 25. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Miercuri s-a încheiat vizita de o săptămână făcută de delegația de specialiști români în Franța, condusă de Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, la invitația lui Philippe Lamour, președintele Comisiei naționale de amenajare a teritoriului. În cursul călătoriei făcute în sudul Franței, membrii delegației române au vizitat mari amenajări agricole, cuprinzând sisteme de irigații, instalații de depozitare și condiționare a produselor agricole și sistematizări hidrotehnice. Delegația română a luat cunoștință, printre altele, de amenajările realizate de Compania națională de amenajare a regiunii Bas Rhone-Languedoc și Societatea canalului De Provence. Obiectivele vizitate au cuprins sisteme moderne de irigații, baraje de acumulare, uzine de conserve din legume și fructe, mari piețe sistematizate, sisteme automate de conducere a gospodăriilor apelor pe mari întinderi, lucrări de terasamente cu mecanizare totală, cooperative de producători agricoli etc.

Cu acest prilej oaspeții români au purtat discuții fructuoase atât cu oficialitățile din regiunile și departamentele vizitate — Gard Hérault, Provence — cât și cu conducerea companiilor și societăților menționate, cu specialiști din diverse domenii și cu numeroși producători agricoli din aceste regiuni. Pretutindeni, delegația română a fost întâmpinată cu o deosebită atenție, cu multă ospitalitate și căldură, gazele exprimându-și totodată, sentimentele lor de stimă și prietenie pentru poporul român care promovează o politică de prietenie și cooperare între popoare. Interlocuții francezi au manifestat un deosebit interes pentru experiența și realizările României în domeniul producției agricole, al îmbunătățirii funciare și al punerii în valoare a terenurilor neproductive și slab productive. Discuțiile fructuoase purtate cu specialiștii francezi au prilejuit un rodnic schimb de experiență.

Ministerul culturii danez a oferit un dîneu în cinstea vizitatorilor români. Pompiliu Macovei, la care au participat Hans Solvhoj, director general al radioteleviziunii daneze, Rhodé Henning, secretar de stat în Ministerul Culturii, oameni de cultură și artiști. A luat parte, de asemenea, ambasadorul României, Gheorghe Ploșteanu.

Sosirea delegației guvernamentale române la Conakry

Delegația guvernamentală română, condusă de Adrian Dumitriu, ministrul Justiției, care participă la festivitățile prilejuite de cea de-a 10-a aniversare a proclamării independenței Republicii Guineea, a sosit la Conakry. La aeroport delegația a fost întâmpinată de El Hadji Mory Keita, secretar de stat pentru transporturi, Diallo Alpha Abdou, secretar la Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost prezenți membri ai Ambasadei Republicii Socialiste România la Conakry.

Sărbătoarea Republicii Arabe Yemen

R. A. YEMEN. Imagine din Sanaa, capitala țării

Poporul yemenit sărbătorește astăzi un eveniment deosebit de important din istoria sa: cea de a șasea aniversare a proclamării Republicii Arabe Yemen.

La 26 septembrie 1962, forțele republicane conduse de ofițeri patrioți au reușit să înlăture monarhia feudală, regimul reacționar al imamilor. Evenimentul a marcat începutul unei importante etape în viața poporului yemenit. Guvernarea republicană

na a trecut la elaborarea unui program de măsuri de dezvoltare economică și socială, menite să contribuie la scotocirea țării din starea de inaporterie în care se afla datorită politicii vechiului regim. Cu prilejul aniversării a șase ani de la proclamarea Republicii Arabe Yemen, poporul și tineretul român dezasează poporului yemenit cele mai bune urări de progres și prosperitate.

INDIA. În timpul unei demonstrații a studenților din Calcutta, organizată în semn de solidaritate cu mișcarea grevistă

Ambasadorii români în Australia și Chile și-au prezentat scrisorile de acreditare

CANBERRA 25 (Agerpres) La 25 septembrie, Ion Dănuț, ambasadorul Republicii Socialiste România în Australia, și-a prezentat scrisorile de acreditare guvernatorului general al Australiei, Richard Gardner Baron Casey.

SANTIAGO DE CHILE 25 (Agerpres): La 24 septembrie Victor Florescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în

Chile, și-a prezentat scrisorile de acreditare președintelui Republicii Chile, Eduardo Frei Montalva. La ceremonie a fost de față Gabriel Valdes, ministrul afacerilor externe, și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe chilian.

După prezentarea scrisorilor de acreditare, președintele Republicii Chile a avut o convorbire cordială cu ambasadorul României.

Comunicatul Comitetului Executiv al P. C. din Marea Britanie

LONDRA 25 (Agerpres) Într-un comunicat publicat în ziarul „Morning Star”, Comitetul Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie după ce reafirmă poziția partidului față de evenimentele din Cehoslovacia, declară:

Referitor la Conferința internațională a partidelor comuniste și muncitorești, Comitetul Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie a hotărât trimiterea unui delegat al său la reuniunea pregătitoare de la Budapesta. Aceasta, se spune în comunicat, „va propune să se considere că în lumina împrejurărilor

actuale care decurg din evenimentele din Cehoslovacia, nu ar fi indicat să se treacă la punerea în aplicare a actualelor planuri privind înerea unei conferințe internaționale la 25 noiembrie și că aceasta ar trebui să fie amînată.

Credem cu fermitate, se spune în comunicat, că unitatea poate fi călăuzită numai pe baza dreptului fiecărui partid comunist de a-și hotărî propria politică și propriile forme de activitate, fără amestec și pe baza răspunderii fiecărui partid față de întărirea relațiilor sale cu alte partide și întărirea unității comuniste internaționale.

Cuvîntarea lui Mika Șpiliak

BELGRAD 25. Corespondentul Agerpres, Nicolae Plopeanu, transmite: La 24 septembrie a avut loc ședința comună a Veecei popoarelor și a Veecei Federale ale Skupștinei Federale a R.S.F. Iugoslavia.

La primul punct de pe ordinea de zi a luat cuvîntul Milentije Popović, președintele Skupștinei Federale, care s-a referit la problemele actuale ale dezvoltării sociale și sarcinile Skupștinei Federale în perioada următoare.

Apoi, Mika Șpiliak, președintele Veecei Executive Federale a prezentat un raport privind poziția internațională și politica externă a Iugoslaviei. El a arătat că, întotdeauna Iugoslavia „s-a angajat pentru dezvoltarea colaborării internaționale pe baza principiilor egalității în drepturi și respectul reciproc, pentru reglementarea prin mijloace pașnice a problemelor internaționale deschise, împotriva folosirii forței în relațiile internaționale”.

„Și în prezent — a continuat vorbitorul — putem să repetăm că țara noastră este interesată în colaborarea cu U.R.S.S. și cu toate țările socialiste și că face totul, ca și până în prezent, să realizeze o colaborare rodnică, utilă ambelor părți, pe baza declarărilor de la Belgrad din 1955 și de la Moscova din 1956. Colaborăm, a adăugat președintele Veecei Executive Federale, cu toate țările balcanice și în viitor dorim să bazăm această colaborare pe principiile relațiilor de bunăvecinătate, pe deplina respectare a independenței și neamestecului în treburile interne. Cu satisfacție menționăm colaborarea prietenească cu Republica Socialistă România”.

În continuare, vorbitorul s-a referit la interesul Iugoslaviei de a dezvolta relații de colaborare cu țările din Occident și țările în curs de dezvoltare. „Restabilirea relațiilor diplomatice cu R. F. a Germaniei, a spus Mika Șpiliak, a creat condiții pentru rezolvarea problemelor deschise și face posibilă avansarea unei colaborări reciproce avansate între cele două țări”. „Cu Statele Unite, a spus președintele Veecei Executive Federale, am dezvoltat economic și cultural în ciuda divergențelor serioase în marile probleme internaționale. Acordînd o mare atenție dezvoltării relațiilor cu Statele Unite, arătăm că acestea se pot dezvolta în continuare pe baza interesului și respectului reciproc”.

Primiro la președintele Svoboda

PRAGA 25 (Agerpres) — La 25 septembrie, președintele Ludvík Svoboda, a primit la Hradul din Praga o delegație a Uniunii Femeilor din Cehoslovacia, condusă de Miluše Fischerová, președinta Uniunii. Delegația l-a informat pe președinte despre activitatea Uniunii Femeilor Cehoslovace în ultima perioadă de timp a nuntă C.T.K.

PRAGA 25 (Agerpres) — După cum anunță agenția C.T.K., Jozsef Smrkovsky, președintele Adunării Naționale a R. S. Cehoslovacie, a făcut la 25 septembrie o vizită la uzinele constructoare de mașini din Mobyranj. După ce s-a interesat de activitatea întreprinderii, J. Smrkovsky a participat la o adunare a colectivului întreprinderii și la o ședință a activității de partid, sindical și de tineret.

Convorbirile de la Paris dintre delegațiile R. D. Vietnam și S.U.A.

PARIS 25. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Miercuri a avut loc la Paris cea de-a 23-a ședință a convorbirilor oficiale dintre delegațiile R.D. Vietnam și S.U.A. Într-o declarație făcută presei, Xuan Thuy, șeful delegației R.D. Vietnam la convorbiri, a respins argumentele prezentate de către șeful delegației S.U.A., Harriman asupra „legitimității și suveranității” regimului de la Saigon, precum și teza americană asupra reciprocității desescaladării. El a reamintit că S.U.A. sînt cele care au violat de la început și în mod sistematic, acordurile de la Geneva. Dacă aceste acorduri nu ar fi fost călcate în picioare, a spus Xuan Thuy, Vietnamul s-ar fi putut reunifica din 1956. Xuan Thuy a arătat apoi că guvernul fantomă de la Saigon a ajuns la putere datorită unor alegeri realizate prin măsuri repressive, ținute sub paza puștilor trupelor de ocupație americane și ale agenților lor. „Fără trupele americane armate și administrația fantomă saigonieză s-ar dezagrega rapid”. Xuan Thuy a subliniat, totodată, că Frontul Națio-

nal de Eliberare din Vietnamul de sud reușește pe frontul de luptă, pătrunși tot mai numeroase ale populației. F.N.E. controlează cea mai mare parte a teritoriului Vietnamului de sud instituit o administrație democratică în regiunile eliberate. Conducătorul delegației R.D. Vietnam a cerut din nou părții americane să înceteze nemeditaționat bombardamentele și celelalte acte de război împotriva teritoriului R.D. Vietnam, subliniind că numai cu această condiție convorbirile de la Paris vor putea progresa.

Cele două delegații au hotărât să se întrunească din nou miercuri viitoare. În cursul conferinței de presă obișnuite, care a avut loc după încheierea ședinței, purtătorul de cuvînt al delegației R.D. Vietnam, Nguyen Thanh Le, a declarat că dacă partea americană își menține atitudinea sa actuală, împiedicînd convorbirile și progresul, el va purta întreaga răspundere. El a confirmat, răspunzînd unei întrebări, că problema Vietnamului nu este de competența O.N.U.

pe scurt

VARȘOVIA 25 (Agerpres) După cum anunță agenția P.A.P., la 24 septembrie, Włodzisław Gomułka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., l-a primit pe mareșalul Uniunii Sovietice, I. Iakubovskî, comandant suprem al Forțelor Armate Unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia.

La întîlnire au participat Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de miniștri al R.P. Polone.

LA 25 septembrie a sosit la Roma, într-o scurtă vizită, ministrul afacerilor externe al Israelului, Abba Eban. El a avut o serie de întîlneri cu oficialitățile guvernului Italian asupra situației din Orientul Apropiat. După discuțiile de la Roma Abba Eban va pleca la Paris. El va avea la 26 septembrie întîlneri cu Quai d'Orsay cu ministrul de externe francez, Michel Debre. La 27 septembrie, ministrul de externe al Israelului va pleca la New York pentru a conduce delega-

ția țării sale la lucrările celei de-a 23-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

LA 25 septembrie, la Moscova au avut loc convorbiri între Leonid Brejnev, Nikolai Podgornîi, Alexei Kosiğhin și șahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi, care face o vizită oficială în Uniunea Sovietică.

LA VARNA s-au deschis lucrările celei de-a 18-a sesiuni a Comitetului regional pentru Europa al O.M.S. Participă delegații din 32 de țări europene, precum și specialiști din Algeria și Maroc. Din România la lucrările sesiunii participă o delegație condusă de Ion Moraru, adjunct al ministrului sănătății.

LA 25 septembrie, după o vizită oficială de cîinci zile în R. P. Mongolă, Marian Spyckalski, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, a părăsit Ulan Batorul plecînd spre patrie.

IN Flensburg a fost inaugurată zilele acestea prima stație vest-garment de cercetări științifice submarine. Stația, care își va începe în curînd cercetările biologice, are o lungime de 10 metri și un diametru de 2,50 metri. Întregul aparat cu care este înzestrată stația este alimentat cu energie electrică provenind de la o navă aflată la suprafață. Ea posedă instalații pentru purificarea aerului și producerea apei potabile, precum și un laborator pentru analize biologice.

MARȚI a fost o zi funestă pentru patru gangsteri care au încercat să devalizeze o bancă din Providence (statul Rhode Island). Poliția, care fusese alertată dinainte despre acest furt, organizase o ambuscadă în căldura băncii. Primul bandit abia și-a scos revolverul, cînd a fost somat să arunce arma. Întrucît nu a ascultat imediat de acest ordin, el a fost împușcat pe loc. Ceilalți trei complici au încercat să fugă, dar unul a fost ucis, al doilea a fost rănit, iar al treilea s-a predat.